

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การบริหารทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อม)

ปริญญา

การบริหารทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อม

โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
ของอุตสาหกรรมไม้ ในจังหวัดแพร่

Factors Affecting Teak Requirements from Forest Plantations of Forest Industry
Organization by Wood Industries in Phrae Province

นามผู้วิจัย นายไพโรจน์ สันป่าเป้า

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รศ.ศาสตราจารย์ทรงกลด จารุสมบัติ, วท.ม.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(รศ.ศาสตราจารย์ธีระ วิณิน, Dr.Agr.)

ประธานสาขาวิชา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิจักขณ์ นิยม, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รศ.ศาสตราจารย์กัญญา ธีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

สิงสีตจิ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

Factors Affecting Teak Requirements from Forest Plantations of Forest Industry Organization
by Wood Industries in Phrae Province

โดย

นายไพโรจน์ สันป่าเป้า

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อม)

พ.ศ. 2553

ไพโรจน์ สันป่าเป้า 2553: ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การ
อุตสาหกรรมป่าไม้ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
(การบริหารทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อม) สาขาการบริหารทรัพยากรป่าไม้และ
สิ่งแวดล้อม โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
รองศาสตราจารย์ทรงกลด จารุสมบัติ, วท.ม. 97 หน้า

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ข้อมูลลักษณะความต้องการไม้สัก
จากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่า
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่
จำนวน 90 ราย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคม โดยใช้ค่าสถิติอย่าง
ง่าย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความถี่เป็นร้อยละ และทดสอบสมมติฐานใช้ค่า Chi Square (χ^2) ด้วยวิธี
ของฟิชเชอร์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มี
อายุระหว่าง 30-50 ปี มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป ผู้ประกอบการทำการผลิต
เฟอร์นิเจอร์และบานประตูหน้าต่างโดยใช้ไม้ที่มีเส้นรอบวงมากกว่า 60 เซนติเมตร ขึ้นไป ความ
ยาวมากกว่า 4 เมตร ขึ้นไป และราคามากกว่า 6,000 บาท/ลบ.ม. ขึ้นไป และมีความต้องการแหล่ง
วัตถุดิบจากสวนป่าแม่คำมี สาเหตุที่ใช้ไม้ของสวนป่าเนื่องจากมีคุณภาพดีตรงตามความต้องการ มี
ความต้องการใช้ไม้สักท่อน 1-3 ลูกบาศก์เมตร/วัน มีระยะทางมากกว่า 80 กิโลเมตรในการขนส่งที่
ไม่กระทบต่อความต้องการวัตถุดิบ มีความต้องการไม้สักตลอดทั้งปี ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มี
การขายผลิตภัณฑ์ทั้งปลีกและส่ง ไม่มีการตั้งหน้าร้านเพื่อจำหน่ายผลิตภัณฑ์

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการไม้สักจากสวนป่า
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ปรากฏว่าความยาวไม้ที่ใช้ มี
ความสัมพันธ์ต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้
ในจังหวัดแพร่ สำหรับแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ที่ผู้ประกอบการ
เสนอคือ ต้องการให้มีการจัดสรรไม้ให้กับโรงงานที่มีใบอนุญาตถูกต้องก่อน เพื่อการแข่งขันที่เป็น
ธรรม ต้องการให้มีการปรับระเบียบ ข้อบังคับบางข้อ เพื่อให้ไม้ได้อย่างคุ้มค่า ขนาดของไม้
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ใช้ประโยชน์ได้น้อย ข่าวดูสารการประมูลไม้ทั่วถึง รัฐควรเปิดโอกาสให้
โรงงานทำปาร์เก้ ขนาดยาวกว่า 45 เซนติเมตรได้ เพื่อใช้ไม้ให้คุ้มค่าที่สุด

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Pairote Sanpapao 2010: Factors Affecting Teak Requirements from Forest Plantations of Forest Industry Organization by Wood Industries in Phrae Province. Master of Science (Forest Resource and Environmental Administration), Major Field: Forest Resource and Environmental Administration, Interdisciplinary Graduate Program. Thesis Advisor: Associate Professor Songklod Jarusombut, M.Sc. 97 pages.

Objectives of this research were to study the general status, teak requirements from the Forest Industry Organization and to study factors affecting teak requirements from Forest Industry Organization. Data were obtained by interviewing ninety wood industries in Phrae province. The informations were analyzed by computer using basic statistical values such as, mean, percentage and frequency. Hypotheses were tested by chi-square, Fisher method at level of significance 0.05.

The results found that the majority gender of wood industries owners in Phrae province were men, aged between 30-50 years old. The educational levels were higher than junior high school. The industries used wood for furniture, doors and windows by using the wood that had circumference more than 60 centimeters, the length longer than 4 meters and cost more than 6,000 baht per cubic meter. Most of woods were from Mae Kam Me teak plantation. The reason for choosing wood from this plantations was good quality which satisfied their needs. The wood requirements were 1-3 cubic meter per day and transportation of wood was more than 80 kilometers which did not affect raw material requirements. The requirements for teak trees were all year round. The products were sold both for retail and wholesale.

Tests of hypotheses showed that the wood's length was related to requirements for teak from Forest Industry plantations by Phrae wood industries. For ideas to develop the organization of wood industry, the entrepreneurs suggested that all factories with licenses should be supplied first, for fair competition. Some of the rules and regulations should be improved to use wood more efficiently. Sizes of the woods from the organization were less effective for utilization. Informations for bidding were not widespread. Lastly, the government should allow parquet factories to produce their product longer than 45 centimeters so the woods are used to full worth.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีเนื่องจากผู้มีพระคุณหลายท่าน ข้าพเจ้าขอกราบ
ขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ทรงกลด จารุสมบัติ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระ วิณิน กรรมการร่วม ที่กรุณาให้คำแนะนำ ตลอดจนการตรวจแก้ไข
วิทยานิพนธ์นี้จนเสร็จสมบูรณ์

ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้จังหวัดแพร่ ที่ได้ให้ความร่วมมือ
ในการให้ข้อมูล ที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ และครอบครัวสันป่าเป้า อย่างสูงที่ให้ทุน
และกำลังใจสนับสนุน และผลักดันให้ผู้วิจัยสามารถประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้ลงได้
ด้วยดี ซึ่งผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลการศึกษาวิจัยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการ
บริหารจัดการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้และการใช้ไม้สักของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ให้
เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมในอนาคตต่อไป

ไพโรจน์ สันป่าเป้า

มิถุนายน 2553

สารบัญ

หน้า

สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(2)
สารบัญภาพ	(7)
คำนำ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
การตรวจเอกสาร	5
อุปกรณ์และวิธีการ	39
อุปกรณ์	39
วิธีการ	39
ผลและวิจารณ์	42
สรุปและข้อเสนอแนะ	79
สรุป	80
ข้อเสนอแนะ	81
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	83
ภาคผนวก	87
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	97

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนโรงงานแปรรูปไม้และโรงงานผลิตภัณฑ์ที่ได้จากไม้ พ.ศ.2550	22
2	การใช้ไม้ภายในประเทศ	23
3	ปริมาณการผลิตเครื่องเรือนทำด้วยไม้	25
4	มูลค่าการนำเข้าไม้และเครื่องเรือน	26
5	มูลค่าการส่งออกไม้และเครื่องเรือน	27
6	การกระจายของโรงงานอุตสาหกรรมไม้จังหวัดแพร่ ปี พ.ศ. 2551	32
7	การกระจายของโรงงานอุตสาหกรรมไม้และโรงค้าสิ่งประดิษฐ์กรรม ในอำเภอต่างๆของจังหวัดแพร่ ปี พ.ศ. 2551	33
8	การประเมินรายได้จากไม้สักสวนป่าเอกชน	34
9	การประเมินรายได้จากไม้สักสวนป่าเอกชน ในท้องที่อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน	35
10	การกระจายของโรงงานอุตสาหกรรมไม้จากการสำรวจลงพื้นที่ของ ผู้ทำการวิจัย ปี พ.ศ. 2553	42
11	จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพด้านเพศของผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การ อุตสาหกรรมป่าไม้	43
12	จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพด้านอายุของผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การ อุตสาหกรรมป่าไม้	44
13	จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพด้านการศึกษาของผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การ อุตสาหกรรมป่าไม้	44
14	จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพด้านประเภทกิจการของ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่า องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	45

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
15	จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพด้านอายุการก่อตั้งกิจการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	46
16	จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพด้านจำนวนพนักงานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	46
17	จำนวนและค่าร้อยละของประเภทผลิตภัณฑ์หลักที่ผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	47
18	จำนวนและค่าร้อยละของอายุไม้สักสวนป่าที่มีความต้องการใช้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	48
19	จำนวนและค่าร้อยละของเส้นรอบวงไม้ที่ใช้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	49
20	จำนวนและค่าร้อยละของความยาวไม้ที่ใช้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	49
21	จำนวนและค่าร้อยละของราคาไม้สักสวนป่าที่มีความต้องการใช้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	50
22	จำนวนและค่าร้อยละของแหล่งวัตถุดิบที่มีต่อความต้องการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	51
23	จำนวนและค่าร้อยละของสาเหตุการใช้ไม้ของสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ที่ต้องการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	51

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
24	จำนวนและค่าร้อยละของปริมาณความต้องการใช้ไม้ในการผลิตต่อวันของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	52
25	จำนวนและค่าร้อยละของระยะทางในการขนส่งที่ไม่กระทบต่อความต้องการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	53
26	จำนวนและค่าร้อยละของฤดูกาลที่มีผลต่อความต้องการไม้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	53
27	จำนวนและค่าร้อยละของแหล่งไม้ที่ป้อนโรงงานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	54
28	จำนวนและค่าร้อยละของพาหนะที่ใช้ขนไม้สักท่อนของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	55
29	จำนวนและค่าร้อยละของราคาเฉลี่ยในการขนส่งไม้สักท่อนของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	55
30	จำนวนและค่าร้อยละของปัญหาและอุปสรรคในด้านปัจจัยการผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	56
31	จำนวนและค่าร้อยละของแหล่งวัตถุดิบอื่นๆที่นอกเหนือจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	57
32	จำนวนและค่าร้อยละของแนวโน้มความต้องการใช้ไม้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	58

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
33	จำนวนและค่าร้อยละของการนำเศษไม้สักท่อนที่เหลือไปใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	58
34	จำนวนและค่าร้อยละของลักษณะการขายผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	59
35	จำนวนและค่าร้อยละของการมีร้านจำหน่ายเองของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	60
36	จำนวนและค่าร้อยละของการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	60
37	จำนวนและค่าร้อยละของการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่างจังหวัดของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	61
38	จำนวนและค่าร้อยละของปัญหาและอุปสรรคด้านการตลาดของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	62
39	ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพด้านเพศ กับความต้องการไม้สักท่อนจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่	63
40	ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพด้านการศึกษา กับความต้องการไม้สักท่อนจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่	65
41	ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทผลิตภัณฑ์หลักที่ผลิต กับความต้องการไม้สักท่อนจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่	66

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
42	ความสัมพันธ์ระหว่างเส้นรอบวงของไม้ที่ใช้ กับความต้องการไม้สัก ท่อนจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ใน จังหวัดแพร่	68
43	ความสัมพันธ์ระหว่างความยาวไม้ที่ใช้ กับความต้องการไม้สักท่อน จากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัด แพร่	69
44	ความสัมพันธ์ระหว่างราคาไม้ที่ต้องการ กับความต้องการไม้สักท่อน จากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัด แพร่	71
45	ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งวัตถุดิบที่มีผลต่อความต้องการไม้สักท่อน จากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัด แพร่	72
46	ความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางในการขนส่ง กับความต้องการไม้สัก ท่อนจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ใน จังหวัดแพร่	74
47	ความสัมพันธ์ระหว่างฤดูกาลที่มีผลต่อความต้องการไม้ กับความ ต้องการไม้สักท่อนจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของ อุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่	75
48	ความสัมพันธ์ระหว่างการมีร้านจำหน่ายเอง กับความต้องการไม้สัก ท่อนจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ใน จังหวัดแพร่	76
49	สรุปการทดสอบสมมติฐานในภาพรวมความต้องการไม้สักองค์การ อุตสาหกรรมป่าไม้	77
50	ข้อเสนอแนะต่อองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่ป่าไม้เพื่อให้ สินค้าตรงตามความต้องการของตลาดและประสิทธิภาพการผลิตของ โรงงาน	78

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1 แผนที่จังหวัดแพร่

29

ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ของ อุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

Factors Affecting Teak Requirements from Forest Plantations of Forest Industry Organization by Wood Industries in Phrae Province

คำนำ

ความสำคัญของปัญหา

อดีตไม้สักเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย แต่ในปัจจุบัน สัมปทานป่าไม้ (ป่าบก) ของประเทศไทยได้สิ้นสุดแล้วทั่วประเทศ ซึ่งมีผลนับตั้งแต่มีพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 เมื่อวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2532 ซึ่งไม้สักก็ยังมีความต้องการใช้สูง ไม่ว่าจะเป็นวัตถุดิบเพื่อผลิตเฟอร์นิเจอร์ ผลิตภัณฑ์ไม้ประเภท หัตถกรรมในครัวเรือน ซึ่งเป็นสินค้าที่สามารถส่งออกและทำรายได้เข้าสู่ประเทศปีละมากกว่า 50,000 ล้านบาท (พิศพิไล, 2548) และการส่งออกไม้สักมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยตลอด ดังนั้น การใช้ไม้สักในอุตสาหกรรมไม้ของไทย เพื่อการแปรรูปใช้ในประเทศและเพื่อการส่งออก จึงยังมีความต้องการสูง

ในปัจจุบันปริมาณความต้องการใช้ไม้ในอุตสาหกรรมไม้ประเภทต่าง ๆ ภายในประเทศ และอุตสาหกรรมที่ใช้ไม้เป็นวัตถุดิบขั้นพื้นฐานในการผลิต เพื่อการส่งออกยังคงเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่ปริมาณการผลิตไม้ในประเทศมีเพียง 43,900 ลบ.ม. ขณะที่ความต้องการใช้ไม้มีถึง 3,230,300 ลบ.ม. ทำให้ต้องนำเข้าไม้จากต่างประเทศ (องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้, 2541)

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ได้ดำเนินการปลูกสร้างสวนป่ามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2510 จนถึงปี พ.ศ. 2537 ได้ปลูกสร้างสวนป่าเป็นพื้นที่ทั่วประเทศรวม 433,757.25 ไร่ (องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้, 2537) โดยเริ่มใช้ระบบหมู่บ้านป่าไม้ในปี พ.ศ. 2533 ได้รับโอนพื้นที่สวนป่าที่ดำเนินการโดยบริษัทจังหวัดทำไม้จำกัด จากกรมป่าไม้มาดูแล และบำรุงรักษาตามนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์อีกจำนวน 502,081.20 ไร่ รวมเป็นพื้นที่ 945,838.43 ไร่ (องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้, 2537) องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จึงเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบพื้นที่สวนป่ารายใหญ่ของประเทศ

การปลูกสร้างสวนป่าขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ที่ผ่านมามีต้องเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคหลายประการที่สำคัญ นับตั้งแต่สวนป่าที่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ การดำเนินการทุกขั้นตอนต้องขออนุญาตจากกรมป่าไม้ ไม่ว่าจะเป็นการใช้พื้นที่ การจัดการบำรุงรักษา การทำไม้ และการจำหน่ายไม้ ทำให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ไม่สามารถบริหารและดำเนินงานสวนป่าให้เป็นไปตามหลักวิชาการได้ด้วยดี ทำให้การเจริญเติบโตของต้นไม้อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ ส่งผลให้มีผลผลิตต่อไร่ต่ำ และปัญหาที่สำคัญที่สุดคือผลผลิตไม้ออกมาไม่ตรงกับความต้องการ ไม้รู้ขนาด ความต้องการไม้สักสวนป่าจากองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ทำให้การเปิดประมูลไม้ที่ออกมากองเรือหมอนบางครั้งไม้สักสวนป่าขายไม่หมด ทำให้เกิดต้นทุนในการเก็บรักษาต่อไป

จากสภาพปัญหาขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ได้ประสบปัญหาด้านสภาพคล่อง ขาดเงินลงทุนในการจัดการสวนป่า และสาเหตุที่สำคัญคือความต้องการใช้ไม้สักก่อนจากองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ มีความต้องการที่แท้จริงเป็นอย่างไร โดยเฉพาะในจังหวัดแพร่ ซึ่งได้กำหนดให้เป็นสถานที่ทำการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากเป็นแหล่งที่มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ และ ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้สักจากองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ซึ่งทำรายได้หลักให้กับจังหวัดแพร่และเป็นสถานที่ผลิตไม้สักแหล่งใหญ่ของประเทศไทย ความต้องการดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการจัดการสวนป่าเพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่คุ้มค่าทางเศรษฐกิจและคุ้มค่าต่อการลงทุนมากที่สุด เพื่อการวางแผนงานปลูกสร้างสวนป่าและการนำไม้ออกมาขาย อย่างมีเป้าหมายที่ชัดเจนและตรงต่อความต้องการของตลาด เนื่องจากต้องพึ่งพารายได้หลักจากการขายไม้ในสวนป่า

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
2. เพื่อศึกษาข้อมูลลักษณะความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่
3. เพื่อวิเคราะห์หาผลของความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

นิยามศัพท์

ความต้องการไม้สัก หมายถึง ขนาด เส้นรอบวง คุณภาพ อายุ ความยาว ปริมาตรรวมของไม้สักท่อน ที่ซื้อจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เพื่อใช้ป้อนโรงงานแปรรูปไม้ในท้องที่จังหวัดแพร่

สวนป่าไม้สักองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ หมายถึง สวนป่าไม้สักที่เป็นพืชเศรษฐกิจ ลงทุนปลูกโดยหน่วยงานของรัฐ ในสังกัดกรมป่าไม้ เพื่อการพาณิชย์และอุตสาหกรรม

ผู้ประกอบการ หมายถึง เจ้าของผู้ดำเนินการธุรกิจเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

อุตสาหกรรมไม้ หมายถึง โรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร เพื่อประดิษฐ์กรรมในจังหวัดแพร่ ที่จดทะเบียนใช้ไม้จากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้และไม่ได้อยู่ในช่วงปิดกิจการ กับกองอนุญาตกรมป่าไม้ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 90 โรง

ประเภทผลิตภัณฑ์ของโรงงาน หมายถึง ผลิตภัณฑ์ไม้ที่โรงงานผลิตตามวัตถุประสงค์ที่จดทะเบียนขออนุญาตจากกองการอนุญาต กรมป่าไม้ ได้แก่ วงกบ ประตู – หน้าต่าง ไม้ค้ำ ไม้ปาร์เก้ เครื่องเรือน เครื่องใช้ในบ้านเรือน โต๊ะหมู่บูชา และของที่ระลึก เป็นต้น

แหล่งตลาดของโรงงาน หมายถึง โรงงานอุตสาหกรรมไม้ส่งผลิตภัณฑ์ไปจำหน่ายยังตลาด
ในจังหวัดหรือต่างจังหวัด

ไม้สัก หมายถึง ไม้สักท่อนหรือไม้สักแปรรูปที่ทำออกมาจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรม
ป่าไม้

ฤดูกาล หมายถึง การแบ่งช่วงเวลาความต้องการ การใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การ
อุตสาหกรรมป่าไม้ แบ่งเป็นช่วงที่ 1 เดือน มกราคม ถึง เมษายน ช่วงที่ 2 เดือน พฤษภาคม ถึง
สิงหาคม ช่วงที่ 3 เดือน กันยายน ถึง ธันวาคม

การตรวจเอกสาร

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ
2. การปลูกสร้างสวนป่าขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
3. การตลาดในธุรกิจป่าไม้
4. อุตสาหกรรมไม้ในประเทศไทย
5. ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดแพร่
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ

ทฤษฎีเกี่ยวกับการเสนอซื้อ (Demand Theory)

จุฬิพล (2528) กล่าวถึง กฎขั้นพื้นฐานการเสนอซื้อคือ ปริมาณการเสนอซื้อจะมีความสัมพันธ์กับราคาในทางผกผัน คือ เมื่อราคาสินค้าลดลง ปริมาณการเสนอซื้อจะสูงขึ้น และในทางตรงกันข้ามถ้าราคาสินค้าสูงขึ้น ปริมาณการเสนอซื้อจะลดลง ตามสภาพความเป็นจริงแล้ว ปริมาณการเสนอซื้อไม่ได้ขึ้นอยู่กับราคาเพียงอย่างเดียว ยังมีปัจจัยอื่นๆอีกหลายประการที่มีอิทธิพลต่อการเสนอซื้อ อาทิเช่น รายได้ ราคาสินค้าทดแทน ราคาสินค้าเสริม จำนวนผู้บริโภค และการคาดคะเนราคาสินค้าในอนาคต ฯลฯ โดยทั่วไปแล้วการศึกษาเกี่ยวกับปริมาณการเสนอซื้อของสินค้าชนิดใดก็ตามมักจะพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเสนอซื้อที่มีต่อราคาเท่านั้น สำหรับปัจจัยอื่นๆที่นอกเหนือไปจากราคาจะถูกกำหนดให้อยู่คงที่ สำหรับปริมาณการเสนอซื้อของราคาสินค้าหนึ่งชนิดใดของบุคคลหนึ่งบุคคลใดในตลาดแห่งหนึ่งแห่งใด เราเรียกว่าเป็น (individual demand) แต่ถ้าเป็นปริมาณการเสนอซื้อรวมของผู้บริโภคทุกคนในตลาดเราเรียกว่าเป็น (aggregate demand)

กฎของอุปสงค์ (Law of demand)

การที่ปริมาณเสนอซื้อที่มีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับราคาสินค้านั้นเกิดจากสาเหตุ 2 ประการ (พิศพิไล, 2548) คือ

1. ผลทางรายได้เมื่อราคาสินค้าสูงขึ้นแต่รายได้ตัวเงินของผู้บริโภคคงที่ ทำให้ผู้บริโภคสามารถซื้อสินค้าได้ปริมาณน้อยลง เนื่องจากอำนาจซื้อหรือรายได้แท้จริงของผู้บริโภคลดลง และเมื่อราคาสินค้าต่ำลง ผู้บริโภคจะสามารถซื้อสินค้าได้ปริมาณมากขึ้น เนื่องจากอำนาจซื้อหรือรายได้แท้จริงของผู้บริโภคเพิ่มขึ้น

2. ผลทางการทดแทน เมื่อราคาสินค้าชนิดหนึ่งสูงขึ้นในขณะที่สินค้าชนิดอื่นซึ่งทดแทนสินค้านี้ได้มีราคาอยู่คงที่ ผู้บริโภคจะรู้สึกว่าการราคาสินค้านี้แพงขึ้นจึงซื้อสินค้าน้อยลง และหันไปซื้อสินค้าอื่นเพื่อใช้แทนสินค้านั้น ในทางตรงกันข้ามเมื่อราคาของสินค้าชนิดนี้ลดลง ผู้บริโภคจะซื้อสินค้าอื่นซึ่งใช้ทดแทนสินค้านี้ลดลง และหันมาซื้อสินค้าชนิดนี้มากขึ้น

การปลูกสร้างสวนป่าขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ประวัติความเป็นมา

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เรียกโดยย่อว่า อ.อ.ป. เริ่มก่อตั้งเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2490 โดยให้เป็นส่วนงานในสังกัดกรมป่าไม้ มีภารกิจหลักด้านการทำไม้ ขณะเดียวกันก็รับเอางานแปรรูปไม้ของโรงเลื่อยจักร และงานเก็บหาของป่าบางชนิดซึ่งอยู่ในความควบคุมของกรมป่าไม้ ขณะนั้นมาดำเนินการด้วย ต่อมารัฐบาลมีนโยบายจะทำป่าไม้สักเองให้มากยิ่งขึ้น จึงเห็นควรที่จะยกองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นนิติบุคคล เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่กว้างขวาง ดำเนินการได้โดยเอกเทศ มีความคล่องตัวในการทำงานได้สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นรัฐบาลจึงได้ตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ และมีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจ จัดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2499 ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ พ.ศ. 2499 มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งตามนัยแห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ พ.ศ. 2499 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2517 พ.ศ. 2533 และ พ.ศ. 2542 ดังนี้

1. บริการแก่รัฐและประชาชนในการอุตสาหกรรมป่าไม้

2. ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมป่าไม้ เช่น เกี่ยวกับการทำป่าไม้ และเก็บหาของป่า แปรรูปไม้ ทำไม้อัด อบไม้ อัดน้ำยาไม้ กลั่นไม้ และประดิษฐ์หรือผลิตวัตถุหรือสิ่งของ จากไม้ และของป่า และธุรกิจต่อเนื่องคล้ายคลึงกัน รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่นใดที่เกี่ยวข้องด้วยไม้หรือของป่า

3. ปลูกสร้างสวนป่า ค้ำครองรักษาป่าไม้ และบุรณะป่าไม้ เพื่อประโยชน์แก่การป่าไม้ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการเองหรือเป็นการดำเนินการเพื่อช่วยเหลือรัฐ

4. วิจัยค้นคว้าและทดลองเกี่ยวกับผลิตผลและผลิตภัณฑ์ในด้านอุตสาหกรรมป่าไม้

5. ดำเนินการเกี่ยวกับการเผยแพร่ความรู้ การปลูกฝังทัศนคติ และความสำนึกในการคุ้มครองดูแลรักษาบุรณะ และพัฒนาทรัพยากรป่าไม้ รวมทั้งการจัดหาที่พัก การอำนวยความสะดวก หรือการให้บริการในกิจการที่เกี่ยวกับการพัฒนา หรือกิจการอื่นใด เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินการดังกล่าวด้วย

6. ดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่เป็นประโยชน์แก่กิจการ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจประเภท เกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การเงิน และบริการ และดำเนินการตามนโยบายพิเศษของรัฐบาล ด้านการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ มาตรา 17 กำหนดให้ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ มีอำนาจหน้าที่เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง ดังนี้

1. ถือกรรมสิทธิ์ ครอบครองที่ดินและทรัพย์สินอื่น ๆ มีสิทธิต่าง ๆ ในการสร้าง ซื้อ ขาย เช่า ให้เช่า ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม จัดหา จำหน่าย แลกเปลี่ยน โอน และรับโอน ด้วยประการใด ๆ ซึ่งที่ดิน ทรัพย์สินอื่น ๆ หรือสิทธิทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร

2. ค้ำผลิตผลและผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมป่าไม้ทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร

3. ส่งเข้ามาในและส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร ซึ่งเครื่องมือเครื่องใช้และเครื่องจักรที่ใช้ในการอุตสาหกรรมป่าไม้

4. เป็นนายหน้าและตัวแทนค้าต่าง ๆ ในการค้าผลิตผล และผลิตภัณฑ์ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เครื่องมือ เครื่องใช้ และเครื่องจักรที่ใช้ในอุตสาหกรรมป่าไม้

5. กู้ยืมเงิน ถ้าเป็นจำนวนเกินกว่าคราวละสามล้านบาท ต้องได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรีให้กู้ยืมเงิน หรือจ่ายเงินล่วงหน้า โดยมีหลักประกันด้วยบุคคล หรือด้วยทรัพย์สิน แต่ต้องเพื่อประโยชน์แก่กิจการของ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

6. ตั้งและรับเป็นสาขา ตัวแทน ตัวแทนค้าต่าง ๆ หรือนายหน้า ในกิจการต่าง ๆ ของเอกชนหรือนิติบุคคลใด ๆ ทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่กิจการของ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

7. ร่วมการทำงานหรือสมทบกับบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์แก่กิจการของ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ รวมทั้งการเข้าเป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด ๆ แต่ต้องได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรีก่อน

โครงการปลูกสร้างสวนป่าขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ได้เริ่มดำเนินการปลูกสร้างสวนป่ามาตั้งแต่ ปี 2510 โดยกำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อปรับปรุงสภาพป่าไม้และเพิ่มเนื้อที่ป่ามีค่าควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรดินและน้ำ พร้อมทั้งดำเนินการพัฒนาชนบท โดยการช่วยยกระดับการครองชีพของราษฎรในท้องถิ่นให้ดีขึ้น จัดให้มีที่อยู่อาศัย และที่ดินทำกินเป็นหลักแหล่ง เพื่อแก้ปัญหาการบุกรุกเข้าไปแผ้วถางทำไร่เลื่อนลอย สร้างความเสียหายให้กับประเทศชาติ ทั้งนี้ ได้ดำเนินการปลูกสวนป่าในระบบหมู่บ้านป่าไม้มามากโดยตลอด ปัจจุบันองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ได้มีการดำเนินงานอยู่ 4 โครงการ คือ

1. โครงการที่ 1 เป็นสวนป่าที่ดำเนินการโดยเงินลงทุนขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีเนื้อที่รวม 189,984 ไร่

2. โครงการที่ 2 เป็นสวนป่าที่ปลูกขดเชยตามเงื่อนไขสัมปทานขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ โดยนำเงินค่าปลูกและบำรุงป่าจากไม้ที่ทำออกมาดำเนินการตามอัตราที่กรมป่าไม้กำหนด มีเนื้อที่รวม 111,132 ไร่

3. โครงการที่ 3 เป็นสวนป่าที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ปลุกแทนให้กับบริษัททำไม้ จังหวัด แต่ได้หยุดดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายให้ผู้รับสัมปทานเป็นผู้ปลูกสร้างสวนป่าด้วยตนเอง มีเนื้อที่รวม 116,363 ไร่

4. โครงการที่ 4 เป็นสวนป่าที่ปลูกโดยผู้รับสัมปทานทำไม้ แต่ต่อมารัฐบาลได้ยกเลิกสัมปทานทำไม้ทั่วประเทศ เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2532 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงได้กำหนดนโยบายให้กรมป่าไม้มอบสวนป่าที่ปลูก ตามเงื่อนไขสัมปทานที่พ้นการบำรุงรักษา (6 ปี) ไปแล้วให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ดูแล และบำรุงรักษาต่อไปด้วยเงินลงทุนขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เอง

การตลาดในธุรกิจป่าไม้

คำว่า ตลาด (market) ได้ถูกนำมาใช้ในหลายลักษณะทั้งนี้แล้วแต่ผู้ใช้ เช่น ตลาดผู้ผลิต ตลาดผู้ขาย เป็นต้น ดังนั้น ตลาดจึงมีความหมายได้หลายแบบหลายอย่าง นักการตลาดมักจะพิจารณาคำว่า ตลาดไว้ 2 ลักษณะ (ศิริ, 2532) ความหมายแรกคำว่าตลาด หมายถึง สถานที่ที่ผู้ซื้อและผู้ขายมาพบกันมาแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการต่อกัน และมีการโอนกรรมสิทธิ์ความเป็นเจ้าของสินค้าด้วย ซึ่งตามความหมายนี้ตลาดจะขึ้นอยู่กับสถานที่ที่ทำการซื้อขายสินค้า ความหมายที่สอง ตลาดหมายถึง กลุ่มของผู้ซื้อที่เคยซื้อสินค้า และผู้ที่กำลังจะเป็นผู้ซื้อสินค้าในอนาคต ซึ่งกลุ่มผู้ซื้อในที่นี้หมายถึงกลุ่มบุคคลหรือองค์กรที่มีความต้องการ (need) มีเงินหรืออำนาจซื้อ (purchasing power) มีความเต็มใจที่จะซื้อ (willing to buy) และจะต้องมีอำนาจในการตัดสินใจซื้อด้วย (authority to buy)

ส่วนคำว่า การตลาด (marketing) มีผู้ให้ความหมายของคำนี้ไว้หลายแบบด้วยกัน เช่น การตลาดหมายถึง การดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจโดยมุ่งที่จะเคลื่อนย้ายสินค้าหรือบริการจากผู้ผลิตไปสู่ผู้บริโภค หรือผู้ใช้ทางอุตสาหกรรมให้ได้รับความพึงพอใจ และบรรลุเป้าหมายทางธุรกิจ (สมคิด, 2531)

การตลาด อาจหมายถึง ขบวนการทางสังคมและการบริหารบุคคล และกลุ่มบุคคลให้ได้รับสิ่งที่สนองความจำเป็น และความต้องการจากการสร้างและแลกเปลี่ยนระหว่างผลิตภัณฑ์และมูลค่าผลิตภัณฑ์นั้น (Kotler, 1988) จึงพอสรุปได้ว่า การตลาด หมายถึง กิจกรรมของธุรกิจที่มีขึ้นเพื่อ

กระตุ้นให้มีการจำหน่ายสินค้าหรือบริการไปสู่ลูกค้าอย่างมีประสิทธิภาพโดยให้ลูกค้าและธุรกิจได้รับความพอใจร่วมกัน

การตลาดมีบทบาทสำคัญมากในธุรกิจป่าไม้ เพราะกิจกรรมทางด้านการตลาดในธุรกิจป่าไม้จะเริ่มต้นจากป่าหรือสวนป่า เพื่อที่จะเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการ จนกระทั่งถึงมือผู้บริโภคคนสุดท้าย กิจกรรมทางการตลาดเกี่ยวข้องกับบุคคลต่างๆ มากมาย เช่น ผู้ปลูกสร้างสวนป่า พ่อค้าคนกลางประเภทต่างๆ ผู้เก็บรักษา ธุรกิจขนส่ง อุตสาหกรรมที่ใช้ผลิตผลจากป่าเป็นวัตถุดิบ ผู้บริโภค เป็นต้น การที่ผู้ประกอบการทางด้านป่าไม้มีความสนใจที่จะปรับปรุงจัดการทางด้านการตลาดของตนให้มีประสิทธิภาพนั้น ก็จะทำให้ธุรกิจของหน่วยงาน รวมทั้งเศรษฐกิจของประเทศเจริญรุดหน้าไปได้ การตลาดจึงมีบทบาทสำคัญดังต่อไปนี้ (สันติ, 2545)

1. ความสำคัญของการตลาดต่อผู้ผลิต การตลาดจะทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภค โดยการตลาดจะนำข้อมูลทางด้านการตลาดเกี่ยวกับความต้องการสินค้าของผู้บริโภคมาให้ผู้ผลิต ทำให้ผู้ผลิตสามารถผลิตสินค้าได้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค ก่อให้เกิดการนำทรัพยากรมาใช้ในการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะช่วยลดต้นทุนทางด้านการผลิต กล่าวคือ มีการจัดซื้อวัตถุดิบที่ถูกต้องและเลือกกรรมวิธีการผลิตที่เหมาะสม ตลอดจนช่วยลดต้นทุนทางด้านการตลาดลงด้วย

2. ความสำคัญของการตลาดต่อผู้บริโภค เนื่องจากป่าเป็นแหล่งกำเนิดของปัจจัย 4 ที่สำคัญของมนุษย์คือ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม อาหาร และยารักษาโรค การตลาดจะต้องนำสินค้าจากผู้ผลิตมายังผู้บริโภคโดยคำนึงถึงความต้องการของผู้บริโภค เพื่อให้เกิดความพอใจหรืออรรถประโยชน์ (utility) แก่ผู้บริโภคทั้งทางด้านรูปร่าง (form) สถานที่ (place) เวลา (time) และความเป็นเจ้าของ (possession) นอกจากนี้การตลาดยังช่วยให้ผู้บริโภค มีโอกาสเลือกซื้อสินค้าที่มีจำหน่ายอยู่ในตลาดต่างๆ ตามความต้องการของตัวเองได้

3. ความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจ ผลิตผลป่าไม้มีมากมายทั้งในรูปของไม้ (woods) และของป่า (non-wood products) ซึ่งทำให้มีอุตสาหกรรมต่างๆ มากมายใช้วัตถุดิบที่ได้จากป่า ก่อให้เกิดการจ้างงานในอุตสาหกรรมต่างๆ และทำให้ประชาชนมีงานทำ อันเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน และยังช่วยนำสินค้าที่ผลิตได้เกินความต้องการมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในประเทศหรือผลิตสินค้าที่ผลิตได้ในประเทศที่มีต้นทุนต่ำกว่าต่างประเทศ ส่งออกไปจำหน่ายแข่งขันยังตลาดต่างประเทศ สถิติมูลค่าการส่งออกของไม้และผลิตภัณฑ์ป่าไม้แสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์ป่าไม้

เป็นแหล่งที่ทำรายได้เข้าประเทศปีละเป็นหมื่นล้านบาท ดังนั้นหน่วยงานต่างๆในภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจปาล์มควรให้ความสำคัญกับผลิตภัณฑ์ต่างๆที่ได้จากปาล์ม ทั้งในด้านการช่วยการตลาดรับซื้อ และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการในการขนส่งไปจำหน่ายยังตลาดต่างประเทศ

4. ความสำคัญของการตลาดต่อสังคม การตลาดช่วยยกระดับมาตรฐานการครองชีพของคนในสังคมให้สูงขึ้นทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค

ช่องทางการจำหน่ายสินค้า

ช่องทางการจำหน่ายสินค้าหรือช่องทางการตลาด (marketing channel) หมายถึง เส้นทางที่สินค้าจะเปลี่ยนมือ หรือเปลี่ยนความเป็นเจ้าของจากผู้ผลิตจนกระทั่งถึงมือผู้บริโภคหรือผู้ใช้ทางอุตสาหกรรม โดยช่องทางดังกล่าวประกอบด้วยสถาบันการตลาดที่สำคัญ คือ สถาบันค้าส่งและสถาบันค้าปลีก โครงสร้างของช่องทางการจำหน่ายสินค้าจะมีลักษณะแตกต่างกันหลายแบบ แต่สรุปได้ 2 อย่าง (ศิริ, 2532) คือ ช่องทางการจำหน่ายสินค้าโดยตรง (direct channel) โดยผู้ผลิตจำหน่ายสินค้าเอง และช่องทางการจำหน่ายสินค้าโดยทางอ้อม (indirect channel) โดยที่ผู้ผลิตไม่จำหน่ายสินค้าเอง ผู้ผลิตอาจจะใช้คนกลางช่วยในการจำหน่ายได้

แนวทางแก้ไขปัญหาคือเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาอาชีพการปลูกสร้างสวนปาล์ม และอุตสาหกรรมปาล์ม (กรมปาล์ม, 2542) ควรมีแนวทางในการจัดปัญหาและอุปสรรค ดังนี้

1. การลดขั้นตอนการขออนุญาตประกอบการ

2. ภาครัฐ ควรได้กำหนดนโยบายผ่อนปรน

2.1 แก้ไขมาตรการทางกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ

2.2 เรื่องการขนย้ายไม้ท่อนและไม้แปรรูป

2.3 หาแนวทางเพื่อลดต้นทุนการผลิตสินค้าให้ถูกลง

3. บริการด้านพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกในการผลิตให้เงินอุดหนุนเพื่อปลูกสร้างสวนปาล์มอย่างจริงจัง เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนไม้ท่อน

งานวิจัยที่ทำมาแล้วเกี่ยวกับความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์ไม้โดยเฉพาะไม้แปรรูป

Hoamuangkaew (1978) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่ออุปสงค์ของไม้แปรรูปในประเทศไทย ได้แก่ ราคาขายส่งเฉลี่ยของไม้แปรรูป ราคาเหล็กเส้น และรายได้ของผู้บริโภคเฉลี่ยต่อคนสำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่ออุปทานของไม้แปรรูป ได้แก่ ราคาขายส่งเฉลี่ยของไม้แปรรูปในปีที่ผ่านมา ราคาเฉลี่ยของไม้ท่อน ปริมาณส่งออกไม้ท่อน และอัตราค่าจ้างแรงงาน นอกจากนี้ค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์และอุปทานของไม้แปรรูปที่ขึ้นอยู่กับราคาเฉลี่ยไม้แปรรูปมีค่าเท่ากับ 0.11 และ 0.36 ตามลำดับ

วุฒิพล (2522) ได้กล่าวว่า ประเทศไทยกำลังประสบปัญหาเกี่ยวกับความขาดแคลนไม้แปรรูปเพื่อใช้ในการก่อสร้างและหัตถกรรมอื่น ๆ ปัญหานี้ได้ทวีความรุนแรงขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากการกำลังผลิตไม้ท่อนในแต่ละปีมีแนวโน้มลดลงในอัตราที่น่าวิตก จากปัญหาความขาดแคลนไม้แปรรูปดังกล่าวจะมีผลทำให้ระดับราคาไม้แปรรูปภายในประเทศดิบตัวสูงขึ้น สำหรับราคาไม้แปรรูปจะมีระดับสูงเพียงใดขึ้นอยู่กับปริมาณความแตกต่างระหว่างปริมาณความต้องการใช้ไม้ภายในประเทศกับปริมาณไม้แปรรูปที่ผลิตขึ้นได้ในแต่ละปี

สุทธิ (2524) ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับความต้องการการใช้ไม้ของคนไทยเพื่อวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ

1. เพื่อการก่อสร้างอาคาร เช่น ก่อสร้างบ้านเรือน ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานที่ราชการ โรงงาน
2. เพื่อสร้างบ้านเรือน และเฟอร์นิเจอร์ เช่น สร้างโต๊ะ เก้าอี้
3. เพื่อเป็นเชื้อเพลิง คือ ใช้เป็นฟืนหรือถ่าน
4. เพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ เช่น ทำไม้ค้ำยันสำหรับสวนผลไม้ ลังใส่ของต่าง ๆ

สมบุญ (2531) ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการตลาดสินค้าที่ทำจากไม้ โดยสรุปว่าสินค้าที่ทำจากไม้ซึ่งมีมากมายหลายชนิด หลายประเภท หลายรูปแบบและมีคุณภาพแตกต่างกันไปนั้น ผู้บริโภคหรือผู้ใช้ควรมีความระมัดระวังในการจัดซื้อ ดังนั้นราคาจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดตัวหนึ่งใน

การซื้อขาย รองลงมาคือคุณภาพและบริการจากการตรวจเอกสารดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าธุรกิจอุตสาหกรรมการแปรรูปไม้เพื่อจำหน่ายของประเทศไทยมีการเจริญเติบโตอย่างมากในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ซึ่งสังเกตจากปริมาณความต้องการภายในประเทศที่เพิ่มขึ้น และปริมาณการส่งออกที่เพิ่มขึ้นอีกด้วยเช่นกัน แต่ในระยะหลังปรากฏว่า ธุรกิจดังกล่าวประสบกับภาวะความขาดแคลนวัตถุดิบเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะภายหลังจากการปิดป่าสัมปทาน เป็นต้น ปรากฏว่าประเทศไทยต้องพึ่งพาการนำเข้าไม้จากต่างประเทศเป็นอย่างมาก ซึ่งขั้นตอนของการนำเข้านั้นทำให้เกิดข้อได้เปรียบ เสียเปรียบกันระหว่างผู้ประกอบการรายใหญ่ที่มีเงินทุนมากกับผู้ประกอบการรายย่อยที่มีเงินทุนน้อย นอกจากนี้การขาดข้อมูลข่าวสารทางการตลาดตลอดจนการขาดความร่วมมือกันระหว่างผู้ประกอบการด้วยกัน และการติดขัดต่อในระเบียบราชการ เป็นผลให้อุตสาหกรรมด้านนี้ไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร

สมบูรณ์ (2531) กล่าวว่า ต้นเหตุที่ทำให้ต้นทุนผลิตสินค้าเกี่ยวกับไม้มีราคาสูงเกิดจาก

1. ปริมาณไม้ซุงที่ผลิตได้ในประเทศลดลง
2. รัฐบาลมีนโยบายลดการทำไม้จากป่าธรรมชาติ และมุ่งไปสู่เป้าหมายที่จะสงวนทรัพยากรป่าไม้อย่างจริงจัง (ปัจจุบันยกเลิกสัมปทานป่าไม้ทั่วประเทศ)
3. รัฐส่งเสริมอุตสาหกรรมผลิตสินค้าไม้ให้เป็นอุตสาหกรรมแบบต่อเนื่อง เพื่อลดการสูญเสียเศษไม้ กล่าวคือจากโรงงานแปรรูปไม้ที่แปรรูปไม้ไว้เพื่อจำหน่ายอย่างเดียวก็มีการปรับปรุงเป็นโรงงานอุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ เช่น โรงงานไม้อัด โรงงานไม้อย่าง โรงงานเฟอร์นิเจอร์ โรงงานเหล่านี้ต้องการวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ดีขึ้น และเป็นจำนวนมากขึ้น
4. ในขณะที่รัฐส่งเสริมอุตสาหกรรมเกี่ยวกับไม้ให้เจริญเติบโต แต่ไม่ส่งเสริมให้มีแหล่งวัตถุดิบเพิ่มขึ้น จากร้อยละ 1 เป็นร้อยละ 7
5. ผู้ผลิตสินค้าพยายามช่วยตัวเอง โดยจัดซื้อไม้จากต่างประเทศแต่ก็นำเข้าไม้ซุงกลับเพิ่มขึ้น จากร้อยละ 1 เป็นร้อยละ 7

6. ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากช่องโหว่ของระเบียบกฎหมายที่ทำให้เจ้าหน้าที่บางรายใช้หาผลประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง โดยไม่ถูกต้อง ซึ่งเป็นเหตุให้ต้นทุนการผลิตสินค้าสูงขึ้นเกินกว่าที่คาดหมายไว้

ปรีชา (2532) กล่าวว่า ราคาไม้ท่อนและไม้แปรรูปต่อหน่วยปริมาตรเพิ่มขึ้นตามความขาดแคลนไม้ที่น่าสนใจ และเป็นที่น่าสังเกตว่าไม่มีราคาสินค้าเกษตรใด ๆ จะมีมูลค่าเพิ่มมากกว่า เช่น ราคาของไม้ท่อน และไม้แปรรูป จากปี พ.ศ. 2519 – 2528 เพิ่มขึ้นประมาณ 5 เท่าตัว

ไม้สัก

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการศึกษาไม้เศรษฐกิจที่ปลูกโดยหน่วยงานของภาครัฐ (องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้) ตามโครงการส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ คือ สัก โดยมีสิ่งที่น่าสนใจและการจัดการด้านต่างๆของไม้สักดังนี้

ชื่อวิทยาศาสตร์ของ สัก คือ *Tectona grandis* .L.f. และชื่อสามัญคือ Teak เมื่อเริ่มปลูกต้องมีการดูแลและบำรุงรักษาด้านไม้มากเป็นพิเศษ เพื่อช่วยให้ต้นไม้มิมีการเจริญเติบโตที่ดี ซึ่งการดูแลรักษาสวนป่าไม้สักในช่วงแรก ควรทำทางตรวจการและแนวกันไฟขนาดกว้าง 8 เมตร โดยการถางวัชพืชและกวาดออกให้หมด เพื่อไม่ให้ไฟลุกลามเข้ามาในพื้นที่สวนป่าไม้สักได้ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน ไม้สักเป็นไม้ที่ต้องการแสงสว่างมาก หากถูกเบียดบังแสงจะมีผลกระทบต่อการเติบโตได้

การกำจัดวัชพืชจะช่วยให้กล้าไม้สักสามารถตั้งตัวและเติบโตได้ดียิ่งขึ้น ความถี่ของการกำจัดวัชพืช อาจดูจากอัตราการเติบโตของไม้สัก โดยปรกติการกำจัดวัชพืชในช่วงปีแรกมักกระทำติดต่อกันประมาณ 3 ถึง 5 ปี โดยมีการถางวัชพืช 3 ถึง 4 ครั้งต่อปี ส่วนด้านการป้องกันโรคและแมลง ศัตรูสำคัญของสักส่วนใหญ่เป็นพวกแมลงกินใบและหนอนเจาะลำต้น และสัตว์ประเภทหนู ซึ่งแมลงและหนอนอาจแยกได้ดังนี้ คือ ประเภทเจาะลำต้นและกิ่ง เช่น หนอนเจาะลำต้น และประเภทกินใบ เช่น หนอนผีเสื้อ เป็นต้น

การตัดขยายระยะ ไม้สักเป็นไม้ที่ต้องการแสงอย่างเต็มที่ในการเติบโต ไม้สักที่ปลูกชิดจำเป็นต้องมีการตัดขยายระยะ โดยจะทำเมื่อต้นไม้มิมีเรือนยอดชิดแน่น หรือ เมื่อมีการวัดอัตราการเติบโต ปรากฏว่าอัตราการเติบโตลดลง ก็จำเป็นต้องตัดขยายระยะแล้ว โดยปกติในการปลูกไม้สัก

ด้วยระยะห่าง 4x4 เมตร มักจะทำการตัดขยายระยะครั้งแรกเมื่อไม้สักอายุประมาณ 5 ปี ซึ่งความหนักเบาของการตัดขยายระยะ มักดูจากความเบียดชิดของเรือนยอดนอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับวิธีการตัดขยายระยะที่ใช้ และจำนวนต้นไม้ที่ต้องการเหลือไว้เมื่อครบรอบตัดฟัน

การปลูกสร้างสักเพื่ออุตสาหกรรมและเชิงพาณิชย์มีความเป็นไปได้สูงและให้ผลตอบแทนคุ้มค่าแก่เกษตรกรและผู้ลงทุน ทั้งยังเป็นการเพิ่มพื้นที่สีเขียว และยังเป็นทางออกอีกทางหนึ่งในการแก้ปัญหาขาดแคลน ไม้ใช้สอยภายในประเทศอีกด้วย จากการศึกษาและประเมินเกี่ยวกับรายได้จากการขายไม้สักในส่วนป่าขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เมื่อมีอายุครบรอบตัดฟัน 15 ปี เกษตรกรหรือผู้ปลูกจะมีรายได้ประมาณ 5,900 บาทต่อไร่ต่อปี ซึ่งทั้งนี้ได้มีการหักดอกเบี้ยซึ่งเป็นรายจ่ายออกแล้ว หรือถ้าจะคิดเป็นรายจ่ายออกแล้ว หรือถ้าจะคิดในรูปปริมาตรไม้แล้วพบว่า ไม้สักในสวนป่าของบริษัทไม้อัดไทยอายุ 14 ปี ระยะปลูก 4x4 เมตร จะให้ผลตอบแทนทางปริมาตรตั้งแต่ 12.53 ถึง 30.18 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ ความแตกต่างทางปริมาตรของไม้ในสวนป่าดังกล่าวขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่ปลูก สภาพภูมิอากาศ ลักษณะของดิน การดูแลรักษารวมทั้งคุณภาพของกล้าไม้และสายพันธุ์ ฉะนั้น หากจะเลือกปลูกไม้สักเพื่ออุตสาหกรรมแล้ว ควรมีการศึกษาถึงธรรมชาติของไม้สัก ความต้องการปัจจัยในการเติบโต การดูแลรักษาที่เหมาะสม ความเหมาะสมของพื้นที่ปลูก รวมถึงการคัดเลือกพันธุ์ด้วย ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันเบื้องต้นของความสำเร็จของผลตอบแทนที่คุ้มค่า (สภาวิจัยแห่งชาติ, 2538)

อุตสาหกรรมไม้ในประเทศไทย

ความหมายของอุตสาหกรรมไม้ อำนวนย (2523) กล่าวว่า อุตสาหกรรมไม้ หมายถึง กระบวนการ (process) ซึ่งเริ่มจากการตัดฟันไม้จากป่าเข้าไปในโรงงาน แล้วผลิตออกมาเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ทั้งการนำของป่าต่าง ๆ มาผลิตเป็นสินค้าอุตสาหกรรมด้วย ดังนั้น คำว่า อุตสาหกรรมไม้ จึงมีความหมายกว้างขวางมาก และได้รวมเอาการทำไม้ซึ่งมีขั้นตอนและวิธีมากมายตลอดจนรวมเอากิจการประกอบอุตสาหกรรมไม้ต่าง ๆ เช่น การแปรรูปไม้ การทำอุตสาหกรรมซึ่งใช้ไม้และของป่าต่าง ๆ เป็นวัตถุดิบเข้าไว้ด้วยกัน อุตสาหกรรมโดยทั่วไปหมายถึง กิจการที่ต้องใช้คนเป็นจำนวนมาก งานด้านอุตสาหกรรมไม้ก็เป็นกิจการที่ต้องใช้คนเป็นจำนวนมากประเภทหนึ่ง ฉะนั้นจึงเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพราะเป็นงานที่ทำรายได้ให้แก่ประเทศชาติและทำให้คนมีงานทำนับเป็นจำนวนแสน ๆ คน หากอุตสาหกรรมประเภทนี้สะดุดหยุดลงหรือมีอุปสรรคเกิดขึ้น ก็จะก่อปัญหาด้านการเงินและปัญหาการว่างงานให้แก่รัฐบาลอย่างมากมาย

อำนาจ (2523) ได้แบ่งอุตสาหกรรมการแปรรูปไม้เพื่อประดิษฐ์กรรมในประเทศไทยออกเป็น 6 ประเภท คือ

1. อุตสาหกรรมไม้แบบสำเร็จ (molding) คือการนำไม้แปรรูปมาทำให้เป็นรูปร่างต่าง ๆ ให้สำเร็จเรียบร้อยรอที่ผู้ซื้อจะนำไปใช้การได้ทันที เช่น บัวหรือคิ้ว ประตู หน้าต่าง ฝาซึ่งใส่กบและเซาะร่องมีคิ้วเรียบร้อย ไม้กระดานสำหรับปิดทับแนวระหว่างฝากับพื้น (base board) ฝากั้นห้อง (partition) ซึ่งใส่เรียบร้อยชักร่องรูปตัววีให้ผู้ซื้อนำไปตอกทำฝาเอง ซึ่งลูกกรง ค้ำมเครื่องมือ ค้ำมไม้ กวาด ขาโต๊ะเก้าอี้ กรอบรูป ปุ่มสำหรับมือจับและสิ่งประดิษฐ์อีกหลายอย่างหลายประการ ไม้แบบสำเร็จนี้เป็นที่นิยมในตลาดต่างประเทศมาก เพราะสามารถนำไปประกอบกับบ้านเรือน หรือเฟอร์นิเจอร์ของเขาได้เอง โดยไม่ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญมากนัก และไม่ต้องอาศัยช่างไม้โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ที่ทันสมัยจึงมักจะติดตั้งเครื่องทำไม้แบบสำเร็จ เพื่อเพิ่มค่าไม้แปรรูปของตนเองให้สูงขึ้น

2. อุตสาหกรรมการผลิตประตู-หน้าต่าง เนื่องจากเมืองไทยเป็นประเทศที่อุดมไปด้วยไม้สักมาแต่โบราณกาล ไม้สักเป็นไม้ที่อบแห้งได้ง่ายโดยการผึ่งในกระแสน้ำอากาศธรรมดา (air seasoning) ก่อนที่ไม้สักจะเป็นท่อนลงมาขาย ทางราชการได้กานไม้สักยืนต้นตายอยู่ในป่าก่อนที่จะอนุญาตให้ตัด มีกำหนดเวลาอย่างน้อยถึง 2 ปี ทำให้ไม้สักมีโอกาสผึ่งตามธรรมชาติเป็น ระยะเวลาาน เป็นการเพิ่มคุณภาพของไม้สักให้สูงขึ้นไปอีก นอกจากนี้ ไม้สัทยังไม่ยืดหดตัวง่าย ตกแต่งง่าย มีสีสวยงาม และมีความทนทาน พวกมอด แมลง และเห็ดราไม่รบกวน ทำให้ไม้สักมีคุณภาพเหมาะสมที่จะใช้ทำประตูหน้าต่าง

3. อุตสาหกรรมบ้านสำเร็จรูป (prefabricated house) เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ไม้แปรรูปและเศษวัสดุจากโรงงานแปรรูปไม้เป็นวัตถุดิบ โดยปกติ การสร้างอาคารบ้านพักในปัจจุบันถ้าสร้างเป็นหลัง โดยเจ้าของอาคารเป็นผู้จ้างช่างมาก่อสร้างเองจะมีราคาสูงมาก ทั้งค่าแรงและวัสดุ ก่อสร้าง เพราะราคาถูกกว่าและปลูกได้รวดเร็วกว่า ส่วนประกอบที่สำคัญของบ้านสำเร็จรูปอาจแบ่งออกได้เป็น 5 ประเภท คือ ฝา พื้น โครงหลังคา ฝ้าเพดาน และวัสดุอื่นที่ไม่ใช่ไม้ อุตสาหกรรมบ้านสำเร็จรูปเป็นที่นิยมกันมากในยุโรป อเมริกา และออสเตรเลีย ส่วนในประเทศไทยองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ริเริ่มผลิตบ้านสำเร็จรูปออกจำหน่ายเมื่อปี พ.ศ.2520

4. อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องเรือน (furniture industries) เครื่องเรือน คือ โต๊ะ เก้าอี้ ตู้ เตียง สิ่งของที่ใช้ในการรับแขกและใช้ทั่ว ๆ ไปในบ้าน เครื่องเรือนอาจจะแบ่งออกได้เป็น 2

ประเภทกว้าง ๆ คือ ประเภทแรกเป็นเครื่องเรือนชนิดที่สร้างติดกับอาคารและออกแบบเป็นพิเศษให้เหมาะสมหรือเข้าชุดกับอาคารนั้น ๆ เครื่องเรือนประเภทนี้จะไม่กล่าวถึงเพราะไม่สามารถจัดตั้งโรงงานผลิตขึ้นมาโดยเฉพาะได้ ส่วนเครื่องเรือนประเภทที่สองเป็นเครื่องเรือนที่เจ้าของบ้านหาซื้อไปใช้ในบ้านของตน ซึ่งอาจจะมีแบบซ้ำกับคนอื่นเพราะผู้ผลิตผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องเรือนนี้ ส่วนใหญ่ใช้ไม้แปรรูปขนาดเล็กและสั้น ตลาดเฟอร์นิเจอร์ยังเปิดกว้างสำหรับนักอุตสาหกรรมประเภทนี้ ตลาดเฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่หนักไปในคนชั้นกลาง ได้แก่ ข้าราชการ ผู้ได้รับเงินเดือนประจำ และผู้มีรายได้ปานกลาง

5. อุตสาหกรรมไม้พื้นแบบลิ้นร่องรอบตัว (tongue and groove flooring) ในวงการอุตสาหกรรมไม้แปรรูป ไม้ส่วนใหญ่ที่จะขายได้ดีก็เฉพาะไม้ที่จะใช้ในการก่อสร้างบ้านเรือนซึ่งมีความยาวตั้งแต่ 3.00 เมตร ขึ้นไป จึงเป็นเหตุให้มีไม้แปรรูปสั้น ตั้งแต่ขนาด 0.50 เมตร ขึ้นไปจนถึง 2.50 เมตร การทำไม้พื้นลิ้นร่องรอบตัวไว้จำหน่าย ทำให้สามารถเพิ่มมูลค่าไม้แปรรูปขนาดเล็กให้สูงขึ้น และสามารถบวกค่าอัดน้ำยาไม้ ค่ายอบไม้ ค่าไสไม้ ค่าทำลิ้นร่อง เข้าไปในราคาขายของไม้พื้นนั้นได้ด้วย ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้กันในการอุตสาหกรรมในอันที่จะให้ผลผลิตของอุตสาหกรรมนั้นผ่านขบวนการทุกขั้นตอนที่ตนมีอยู่ให้ครบถ้วน แล้วจึงนำออกขายเพื่อจะให้รายได้ตกอยู่ในวงการอุตสาหกรรมนั้นให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ ดังนั้นการผลิตไม้พื้นลิ้นร่องรอบตัวออกจำหน่ายจึงเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ไม้แปรรูปที่น่าสนใจแขนงหนึ่ง และการลงทุนก็ไม่สู้แพงนัก

6. อุตสาหกรรมไม้พื้นปาร์เก้ – โมเสก (parquet and mosaic flooring) ไม้พื้นปาร์เก้หมายความว่า กระเบื้องไม้ปูพื้น ซึ่งตามความหมายก็จะมีลักษณะเป็นแผ่นสี่เหลี่ยมคล้ายกระเบื้องในแผ่นสี่เหลี่ยมนั้นประกอบขึ้นด้วยไม้หลายชิ้น มีความกว้าง ความยาว ความหนาเท่ากัน เมื่อรวมกันแล้วจะเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส สามารถนำไปปูทั้งแผ่นให้หันทิศทางไปทางตรงกันข้ามกับแผ่นที่ปูอยู่เดิม ทำให้พื้นห้องทั้งห้องมีลวดลายสลับกันน่าดูอย่างยิ่ง ไม้พื้นปาร์เก้จะมีลิ้นร่องรอบตัวมีบั้งใน หรือไม่มีก็ได้ ข้อสำคัญชิ้นไม้เหล่านั้นต้องมีขนาดความหนาเท่ากันและประกอบเข้าด้วยกันแล้วต้องเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ไม้พื้นแบบโมเสกปาร์เก้ หมายถึง การเอาไม้ขนาดเล็ก รูปสี่เหลี่ยมมีขอบเกลี้ยง แต่ละชิ้นมีความหนาเท่ากันและความกว้างเท่ากัน มาเรียงประกอบกันให้เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส และทำให้ติดกันเป็นแผงกระเบื้องไม้ปูพื้นโมเสก โดยใช้วัสดุติดผิวด้านหน้าชั่วคราว เช่น ใช้กระดาษกาวหรือใช้แผ่นวัสดุอื่นติดผิวด้านหลังให้ถาวร อุตสาหกรรมการผลิตกระเบื้องไม้ปูพื้นโมเสกนี้ เป็นอุตสาหกรรมที่สามารถนำไม้ขนาดเล็กซึ่งอาจจะเป็นไม้แปรรูปสั้น ๆ จากโรงงานแปรรูปไม้หรือกิ่งปลายไม้ท่อนที่เหลือจากการทำท่อนซุงมาทำเป็นสินค้าให้เกิดประโยชน์ในด้าน

เศรษฐกิจ และนับว่าเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ประโยชน์จากไม้ชิ้นเล็ก ๆ ที่ดีที่สุดประเภทหนึ่ง โดยใช้เงินลงทุนไม่มาก

อุตสาหกรรมการแปรรูปไม้เพื่อประดิษฐ์กรรมที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ อุตสาหกรรมปาร์เก้ – โมเสก และอุตสาหกรรมแกะสลักและประดิษฐ์กรรมไม้นั้น ปัจจุบันกำลังประสบกับปัญหาหลายด้าน ได้แก่ ปัญหาด้านการผลิต การขาดแคลนวัตถุดิบ และด้านการตลาดซึ่งจากการศึกษาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ พบว่า ปัญหา ก็คือการขาดแคลนไม้ โดยเฉพาะไม้สักซึ่งไม่เพียงพอกับความต้องการ นอกจากนี้ขนาดของไม้เองก็ไม่ตรงกับความต้องการตลอดจนไม้และอุปกรณ์ต่าง ๆ มีราคาสูงขึ้นมาก เนื่องจากเป็นไปตามภาวะเศรษฐกิจโดยทั่วไป รวมทั้งการที่ต้องซื้อผ่านคนกลางหลาย ๆ ช่วง ทำให้ต้นทุนการผลิตสูง

อุ้นเรือนและอุมาพร (2529) ได้ศึกษาอุตสาหกรรมไม้ปาร์เก้ – โมเสก สรุปว่าปัญหาการผลิตที่สำคัญคือ การขาดแคลนวัตถุดิบ โดยไม้ที่มีคุณภาพดี มีตลาดขาย เนื้อไม้สวยงามจะมีราคาแพงและหายาก ส่วนไม้ที่มีราคาต่ำก็มีคุณภาพไม่ดี เมื่อนำมาผลิตจะมีส่วนสูญเสียมากกว่าส่วนที่ใช้ได้ ทำให้ไม่คุ้มการลงทุน และทำให้โรงงานผู้ผลิตไม้ปาร์เก้ส่วนมากต้องลดปริมาณการผลิตลงบางโรงงานก็ต้องหยุดกิจการไป นอกจากนี้ไม้ที่นำมาใช้ยังไม่ได้ขนาดและมาตรฐานตามต้องการเนื่องจากโรงเลื่อยส่วนมากมักจะขายไม้คละกัน ผู้ประกอบการไม่สามารถเลือกได้ ดังนี้จึงเกิดการสูญเสียมาก ซึ่งในการผลิตไม้ปาร์เก้ – โมเสกนั้นจะมีการสูญเสียประมาณร้อยละ 30

ปัญหาการผลิตในอุตสาหกรรมและสลักและประดิษฐ์กรรมไม้อื่น ๆ ก็คือการลักลอบนำไม้ผิดกฎหมายมาทำการผลิต ทำให้โรงงานที่ซื้อไม้ถูกต้องตามกฎหมายมาใช้ต้องจ่ายเงินมากกว่าโรงงานที่ลักลอบตัดไม้ หรือซื้อไม้เถื่อน ดังนั้น โรงงานที่ทำถูกต้องจึงอยู่ไม่ได้ เพราะต้นทุนสูง ซึ่งผลิตภัณฑ์ก็มีราคาสูงตามไปด้วย อีกประการหนึ่งก็คือปริมาณไม้สักที่ใช้ในท้องถิ่นมีไม่เพียงพอและคุณภาพไม่ดีพอ (ทรงศักดิ์และเจอดพงษ์, 2525) จากสภาพการผลิตดังกล่าวจะเห็นว่าปัจจัยสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อการผลิตสินค้าไม้ก็คือ สภาพการขาดแคลนไม้ที่ใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ดังนั้นการคาดคะเนถึงปริมาณความต้องการไม้แปรรูป ซึ่งเป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมไม้ จึงนับว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะใช้เป็นแนวทางในการวางแผนจัดหาวัตถุดิบเพื่อมาสนองตอบต่อปริมาณความต้องการไม้อย่างเพียงพอ ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้(วุฒิพล,2522) ได้ศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์หรือมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ที่มีต่อไม้แปรรูป ได้แก่ ราคาขายส่งของไม้แปรรูป ราคาเฉลี่ยของเหล็กเส้น และรายได้เฉลี่ยต่อคน นอกจากนี้ (สุทธิ,

2524) ยังได้ศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์หรือมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ที่มีต่อไม้แปรรูปในประเทศไทย ได้แก่ ราคาไม้แปรรูป รายได้เฉลี่ยต่อคน และจำนวนประชากร เป็นต้น

นโยบายของรัฐเกี่ยวกับอุตสาหกรรมไม้

ส่วนวิจัยและพัฒนาผลผลิตป่าไม้ (2541) ได้มีการรายงานถึงนโยบายของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไม้ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. นโยบายแห่งชาติ จัดทำเมื่อปี 2528 เพื่อให้การจัดการพัฒนาทรัพยากรป่าไม้สามารถกระทำโดยต่อเนื่องในระยะยาว เพื่อให้ส่วนราชการและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องถือเป็นแนวทางปฏิบัติร่วมกัน มีทั้งหมด 20 ข้อ ส่วนที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมไม้โดยตรงคือ ข้อ 12 ให้มีการพัฒนาด้านป่าไม้ โดยส่งเสริมการปลูกป่าภาคเอกชนและภาครัฐบาล เพื่อใช้ภายในประเทศ เพื่อประโยชน์ในการอุตสาหกรรมและสนับสนุนให้มีการส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ ส่งเสริมการปลูกป่าชุมชน ส่งเสริมการปลูกป่าในที่ดินของรัฐ และปลูกป่าตามหัวไร่ปลายนา หรือปลูกปารายย่อยเพื่อประโยชน์ใช้สอยในครัวเรือนโดยดำเนินการในข้อ 13 สนับสนุนให้มีโรงงานอุตสาหกรรมแบบต่อเนื่องและโรงงานเยื่อกระดาษ เพื่อนำทุกส่วนของไม้มาใช้ประโยชน์และส่งเสริมให้มีการใช้วัสดุอื่นทดแทนไม้

2. แผนแม่บทเพื่อพัฒนาการป่าไม้ จัดทำขึ้นตามข้อกำหนดของนโยบาย ป่าไม้แห่งชาติ พ.ศ.2528 ด้วยความช่วยเหลือทางวิชาการจากรัฐบาลฟินแลนด์ จัดทำช่วงปี พ.ศ.2533 ถึง พ.ศ.2536 และเตรียมการปฏิบัติตามแผนแม่บทฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2537 เป็นต้นมา ส่วนที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมไม้โดยตรงอยู่ในนโยบายด้านอุตสาหกรรมป่าไม้ คือ สนับสนุนอุตสาหกรรมในชนบทและอุตสาหกรรมที่ใช้ของป่าและมุ่งสร้างแหล่งผลิตไม้ให้เพียงพอในปี 2553 โดยมีกลยุทธ์ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้ไม้ให้เกิดปัญหาขาดแคลนไม้และนำเข้า พร้อมสร้างความมั่นใจเกี่ยวกับวัตถุดิบ โดยการจัดการป่าปลูก ป่าชุมชน ป่าเอกชน เป็นต้น

3. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ข้อมูลที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมไม้ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้น ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 (2540-2544) ส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไม้ในเชิงนโยบายที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรม สิ่งแวดล้อม และใช้เชื้อเพลิงป्राกฏว่าด้านอุตสาหกรรมมีการกล่าวถึง อุตสาหกรรมในครัวเรือน อุตสาหกรรมชนบทและอุตสาหกรรมชุมชน ให้ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 ให้ความหมายคำว่า โรงงาน คือ อาคารสถานที่หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไปโดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตาม สำหรับทำ ผลิตภัณฑ์ ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษาหรือทำสิ่งใด ๆ ทั้งนี้ตามประเภทหรือชนิดของโรงงานที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งทางกระทรวงอุตสาหกรรมได้จำแนกประเภทของโรงงานอุตสาหกรรมออกเป็น 107 ประเภท และเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไม้ อยู่ 4 ประเภท

อุตสาหกรรมไม้ขนาดใหญ่

การทำอุตสาหกรรม หมายถึงการผลิตสินค้าอันเนื่องมาจาก การนำเอาวัสดุ หรือสินค้าบางชนิดมาแปรสภาพให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ใช่มากขึ้น

กระบวนการประกอบการอุตสาหกรรม ประกอบด้วย

ในขั้นตอนของกระบวนการผลิต มีปัจจัยมากมายนับตั้งแต่แรงงาน เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ เงินทุน ที่ดิน อาคาร รวมทั้งการบริหารจัดการ

การประกอบอาชีพอุตสาหกรรมแบ่งตามขนาด ได้ดังนี้

อุตสาหกรรมในครอบครัว เป็นอุตสาหกรรมที่ทำกันในครัวเรือน หรือภายในบ้านใช้แรงงานคนในครอบครัวเป็นหลัก บางทีอาจใช้เครื่องจักรขนาดเล็กช่วยในการผลิต ใช้วัตถุดิบวัสดุที่หาได้ในท้องถิ่นมาเป็นปัจจัยในการผลิตอุตสาหกรรมในครัวเรือน ได้แก่ การทอผ้า การจักสาน การทำร่ม การทำอิฐมอญ ฯลฯ ลักษณะการดำเนินงาน ไม่เป็นระบบเท่าใดนัก รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีแบบง่าย ๆ และมีการลงทุนไม่มากนัก

อุตสาหกรรมขนาดย่อม เป็นอุตสาหกรรมที่มีการจ้างคนงานน้อยกว่า 50 คน ใช้เงินทุนดำเนินการไม่เกิน 10 ล้านบาท อุตสาหกรรมขนาดย่อม ได้แก่ โรงกลึง อู่ซ่อมรถ โรงงานทำขนมปัง โรงสีข้าว เป็นต้น ในการดำเนินงานของอุตสาหกรรม ขนาดย่อมมีกระบวนการผลิตไม่ซับซ้อนใช้แรงงานที่มีฝีมือไม่มากนัก

อุตสาหกรรมขนาดกลาง เป็นอุตสาหกรรมที่มีการจ้างคนงานมากกว่า 50 คน แต่ไม่เกิน 100 คน ใช้เงินทุนดำเนินการมากกว่า 10 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 100 ล้านบาท อุตสาหกรรมขนาดกลาง ได้แก่ อุตสาหกรรมทอกระสอบ อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป เป็นต้น การดำเนินงานของอุตสาหกรรมขนาดกลางต้องมีการจัดการที่ดี แรงงานที่ใช้ต้องมีทักษะ ความรู้ความสามารถในกระบวนการผลิตเป็นอย่างดีเพื่อที่จะได้สินค้า ที่มีคุณภาพระดับเดียวกัน

อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เป็นอุตสาหกรรมที่มีคนงานมากกว่า 100 คนขึ้นไป เงินทุนในการดำเนินการมากกว่า 100 ล้านบาท อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ได้แก่ อุตสาหกรรมผลิตแบตเตอรี่ อุตสาหกรรมถลุงเหล็ก เป็นต้น อุตสาหกรรมขนาดใหญ่มีระบบการจัดการที่ดี ใช้คนที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถเฉพาะด้าน หลายสาขา เช่น วิศวกรรม อิเล็กทรอนิกส์ ในการดำเนินงานผลิตมีกรรมวิธีที่ยุ่งยาก ใช้เครื่องจักร คนงาน เงินทุนจำนวนมากขึ้น มีกระบวนการผลิตที่ทันสมัยและผลิตสินค้าได้ทีละมาก ๆ

ตารางที่ 1 จำนวนโรงงานแปรรูปไม้และโรงงานผลิตภัณฑ์ที่ได้จากไม้ พ.ศ.2550

รายการ	จำนวน โรงงาน ทั้งหมด (โรง)	จำนวนโรงงานแยกตามภาค(โรง)					
		กทม.	ภาค กลาง	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ	ภาค ใต้	ภาค ตะวันออก
โรงงานแปรรูปไม้ โดยใช้เครื่องจักร	384	45	164	59	67	33	16
โรงงานแปรรูปไม้ โดยใช้แรงคน	50	-	19	23	3	-	5
โรงงานแปรรูปไม้ โดยใช้เครื่องจักร เพื่อประดิษฐ์กรรม	6,259	1,975	2,473	623	537	296	355
โรงงานแปรรูปไม้ โดยใช้แรงคนเพื่อ ประดิษฐ์กรรม	843	29	306	206	238	27	37
โรงงานผลิตเยื่อและ กระดาษ	4	1	3	-	-	-	-
โรงค้าไม้แปรรูป	4,472	1,113	1,581	469	749	288	272
ร้านค้า สิ่งประดิษฐ์	6,063	1,716	1,866	1,08	954	188	257
				2			

ที่มา: กองการอนุญาต กรมป่าไม้ (2550)

สถานการณ์ด้านอุตสาหกรรมไม้ของประเทศไทย

สมเพ็ชร (2528) กล่าวถึง การใช้ไม้สำหรับก่อสร้างว่ายังคงได้รับความนิยมอยู่ในตัวเมือง จะสังเกตเห็นว่าอัตราส่วนของไม้ต่อวัสดุอื่นเริ่มลดลง ความต้องการใช้ไม้สำหรับป้อนโรงเลื่อยนั้น ยังมีอยู่สูง สูงกว่าปริมาณไม้ที่ทำออกจากป่าในประเทศมาก ฉะนั้น ไม้ส่วนหนึ่งที่ป้อนโรงเลื่อยจึงต้องนำเข้ามาจากประเทศเพื่อนบ้าน การใช้ไม้ในประเทศไทยสำหรับปี พ.ศ. 2526 มีปริมาณการใช้ไม้ตามสถิติการป่าไม้ 2.44 ล้านลูกบาศก์เมตร (ฝ่ายสถิติป่าไม้, 2540) ประเทศไทยเคยมีชื่อเสียงในด้านผู้ส่งออกไม้สักอันดับหนึ่งของโลก และเป็นประเทศส่งออกสินค้าไม้ที่สำคัญ แต่ภายหลังปี พ.ศ. 2500 เป็นต้นมา การส่งออกไม้เริ่มลดลงเป็นลำดับจนในปี พ.ศ. 2511 เป็นปีแรกที่ไทยเริ่มขาดดุลส่งออกไม้กลายเป็นผู้นำเข้าในปัจจุบันนับว่าไทยขาดดุลการส่งออก ก็ต้องสั่งไม้ เข้ามาใช้ในประเทศอย่างมากมานับเป็นการสูญเสียเงินตราต่างประเทศอย่างมหาศาล

ตารางที่ 2 การใช้ไม้ภายในประเทศ

หน่วย: 1,000 ลบ.ม.

ปี พ.ศ.	ปริมาณไม้ที่ผลิตได้ (Wood Production)	ปริมาณไม้ นำเข้า (Imports)	ปริมาณไม้ส่งออก (Exports)	ปริมาณไม้ใช้ภายในประเทศ (Domestic Wood Consumption)
2537	62.32	4065.73	62.45	4065.63
2538	34.95	3463.62	80.55	3418.05
2539	43.97	3151.86	45.42	3150.37
2540	59.77	2358.68	79.77	2338.67
2541	54.80	1239.73	108.22	1186.33
2542	50.23	1723.54	231.78	1542.08
2543	46.45	1514.52	378.74	1182.25
2544	41.32	1802.35	402.97	1440.79
2545	33.61	2565.94	1562.29	1037.33
2546	20.27	2248.33	1105.94	1162.66
2547	1.97	2030.47	991.06	1041.30

ที่มา: ฝ่ายสถิติป่าไม้ (2549)

ฝ่ายสถิติป่าไม้ (2549) ได้รายงานไว้ว่า ไม้เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของไทย ซึ่งสามารถสร้างรายได้แก่เกษตรกรผู้ปลูกและก่อให้เกิดอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้อีกมากมาย โดยที่อุตสาหกรรมป่าไม้จะมีความเชื่อมโยง (linkage effect) ทั้ง backward และ forward linkage เช่น อุตสาหกรรมกระดาษและเยื่อกระดาษ ก่อให้เกิดอุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ที่สามารถผลิตเพื่อส่งออก และสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศได้ หรืออุตสาหกรรมไม้แปรรูปก่อให้เกิดอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ และผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้ที่ใช้ในครัวเรือน เป็นสินค้าส่งออกที่เป็นที่รู้จักกันดีของผู้ซื้อในต่างประเทศ โดยมีสถานการณ์ด้านการส่งออก และการนำเข้าไม้ ดังนี้

การส่งออก ไม้และอุตสาหกรรมไม้ของไทยได้มีการขยายตัวมากในปี พ.ศ. 2541 โดยที่การส่งออกได้เพิ่มขึ้นจาก 37,679.4 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2540 เป็น 53,233.1 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2541 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 41.3 ในช่วง 5 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2542 การส่งออกมีมูลค่า 21,397.1 ล้านบาท เทียบกับมูลค่า 21,578.8 ล้านบาท ในช่วงระยะเดียวกันของปี พ.ศ. 2541 หรือลดลงร้อยละ 0.8 โดยมีการส่งออกกระดาษ เยื่อกระดาษ และผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีสัดส่วนการส่งออกมากที่สุดถึงร้อยละ 70 ได้ลดลงร้อยละ 14.8 เนื่องจากการขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิต

การนำเข้า เนื่องจากไม้เป็นวัตถุดิบที่เราผลิตได้แต่ไม่เพียงพอับความต้องการ จากการที่รัฐบาลมีนโยบายปิดป่าเมื่อปี พ.ศ. 2532 อีกทั้งการทำป่าปลูกก็ยังไม่สามารถทำได้อย่างกว้างขวาง และป่าปลูกบางแห่งยังไม่เจริญเติบโตเพียงพอที่จะนำไปใช้ จึงทำให้ต้องนำเข้าไม้ทั้งที่เป็นไม้ซุง และไม้แปรรูปเข้ามาจากต่างประเทศ โดยที่การนำเข้าจะลดลงอย่างต่อเนื่อง จากมูลค่า 47,138.6 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2540 ลดลงเป็น 36,116 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2541 หรือลดลงร้อยละ 4.7 ในช่วง 5 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2542 การนำเข้าไม้มีมูลค่า 14,847.1 ล้านบาท เทียบกับมูลค่า 15,621.2 ล้านบาทในช่วงระยะเดียวกันของปี พ.ศ. 2541 หรือลดลงร้อยละ 5.0 ทั้งนี้เพราะแหล่งนำเข้าสำคัญ เช่น พม่า ได้มีนโยบายปิดป่า และมาเลเซียได้มีการขยายอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ จึงไม่มีไม้ส่งออกมายังประเทศไทย นอกจากนี้การนำเข้ากระดาษ กระดาษแข็งและผลิตภัณฑ์ไม้ก็มีแนวโน้มลดลง

สถานการณ์อุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือน

1. การผลิต

ปริมาณการผลิตของอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือน ปี 2549 คาดว่าจะมีปริมาณการผลิตรวม 18.73 ล้านชิ้น เมื่อเทียบกับปีก่อนลดลงร้อยละ 8.50 เนื่องจากต้นทุนการผลิตของอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือนปรับตัวสูงขึ้นตามราคาไม้ยางพารา ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญมีการปรับราคาสูงขึ้นมาก รวมทั้งค่าขนส่งและต้นทุนแรงงานยังอยู่ในระดับสูง จึงทำให้ผู้ผลิตปรับลดปริมาณการผลิตลง

ตารางที่ 3 ปริมาณการผลิตเครื่องเรือนทำด้วยไม้

ผลิตภัณฑ์	2546	2547	2548	2549*	หน่วย: ล้านชิ้น
					อัตราการขยายตัว (%) 2549*/2548
เครื่องเรือนทำด้วยไม้	17.33	17.86	20.47	18.73	-8.50

* ตัวเลขประมาณการ

ที่มา: ฝ่ายสถิติป่าไม้ (2549)

2. การตลาด

2.1 การจำหน่ายในประเทศ ปริมาณการจำหน่ายในประเทศของอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือนในปี 2549 คาดว่าจะมีปริมาณการจำหน่ายรวม 3.80 ล้านชิ้น เมื่อเทียบกับปีก่อนลดลงร้อยละ 53.66 ปริมาณการจำหน่ายในประเทศที่ลดลงนี้เนื่องจากได้รับปัจจัยกดดันจากอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับสูง และภาระค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นตามราคาน้ำมัน ส่งผลให้ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ชะลอตัวลง ทำให้อุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือน ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญที่ใช้ในอุตสาหกรรมก่อสร้างชะลอตัวลงตามไปด้วย

2.2 การนำเข้าปี 2549 คาดว่าจะมีมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด 604.00 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เมื่อเทียบกับปีก่อนลดลงร้อยละ 16.33 โดยการนำเข้าสินค้าประเภทไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ ส่วนใหญ่จะเป็นการนำเข้าวัตถุดิบไม้ท่อนประเภทไม้เนื้อแข็ง ได้แก่ ไม้ซุง และผลิตภัณฑ์ไม้แปรรูป ซึ่งนำเข้ามาผลิตสินค้าต่อเนื่อง เช่น เครื่องเรือนประเภทต่าง ๆ โดยไม้ซุงท่อนส่วนใหญ่จะนำเข้าจากประเทศเมียนมาร์ และมาเลเซีย สำหรับผลิตภัณฑ์ประเภทไม้หรือไม้แปรรูปประเภทต่าง ๆ ส่วนใหญ่นำเข้าจากประเทศมาเลเซีย ลาว และสหรัฐอเมริกา และในส่วนของผลิตภัณฑ์ไม้อัดและไม้วีเนียร์จะนำเข้าจากประเทศจีน มาเลเซียและอินโดนีเซีย ตามลำดับ

ตารางที่ 4 มูลค่าการนำเข้าไม้และเครื่องเรือน

หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ผลิตภัณฑ์	2546	2547	2548	2549*	อัตราการขยายตัว (%) 2549*/2548
ไม้ซุง	98.60	107.70	116.90	98.70	-15.57
ไม้แปรรูป	319.30	425.70	482.90	374.50	-22.45
ไม้อัด วิเนียร์	52.10	83.10	88.00	88.10	0.11
ผลิตภัณฑ์ไม้อื่น ๆ	23.20	32.00	34.10	42.70	25.22

* ตัวเลขประมาณการ

ที่มา: ฝ่ายสถิติป่าไม้ (2549)

3. การส่งออก

การส่งออกของสินค้าในกลุ่มอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือนปี 2549 คาดว่าจะมีมูลค่าการส่งออกรวมทั้งสิ้น 2,123.60 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เมื่อเทียบกับปีก่อน เพิ่มขึ้นร้อยละ 35.12 เนื่องจากการส่งออกไปยังประเทศคู่ค้าหลัก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป ออสเตรเลีย และญี่ปุ่น ยังขยายตัวได้ดี นอกจากนี้อุปสงค์ในตลาดใหม่ เช่น จีน เอเชียใต้ แอฟริกาใต้ ตะวันออกกลาง รัสเซีย และละตินอเมริกา มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สำหรับการส่งออกในแต่ละประเภทผลิตภัณฑ์ของสินค้า ในกลุ่มอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือน แบ่งเป็น 3 กลุ่มประเภทสินค้า ดังนี้

3.1 กลุ่มเครื่องเรือนและชิ้นส่วนเครื่องเรือน ประกอบด้วย เครื่องเรือนไม้ เครื่องเรือนอื่น ๆ และชิ้นส่วนเครื่องเรือน มีมูลค่าการส่งออก 1,086.93 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 50 ของมูลค่าการส่งออกในสินค้ากลุ่มอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือนทั้งหมด โดยเมื่อเทียบกับปีก่อนมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 26.01 สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีสัดส่วนในการส่งออกมากที่สุดในกลุ่มนี้คือ สินค้าประเภทเครื่องเรือนไม้โดยตลาดส่งออกที่สำคัญ คือ ประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหราชอาณาจักร

3.2 กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ประกอบด้วยเครื่องใช้ทำด้วยไม้ อุปกรณ์ก่อสร้างไม้ และรูปแกะสลักไม้มีมูลค่าการส่งออก 357.87 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีสัดส่วนมูลค่าการส่งออก ร้อยละ 17 ของมูลค่าการส่งออกสินค้าประเภทไม้และเครื่องเรือนทั้งหมด โดยเมื่อเทียบกับปีก่อนมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.27 ตลาดส่งออกที่สำคัญ คือ ประเทศสหรัฐอเมริกา และสหราชอาณาจักร

3.3 กลุ่มไม้แปรรูปและผลิตภัณฑ์ไม้แผ่น ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ไม้แปรรูป แผ่นไม้วีเนียร์ ไม้อัด ไฟเบอร์บอร์ด (fiberboard) และผลิตภัณฑ์ไม้อื่น ๆ มีมูลค่าการส่งออก 678.80 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีสัดส่วนมูลค่าการส่งออกคิดเป็นประมาณร้อยละ 33 ของมูลค่าการส่งออกสินค้าประเภทไม้และเครื่องเรือนทั้งหมด โดยเมื่อเทียบกับปีก่อนมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 58.64 ผลิตภัณฑ์ที่มีสัดส่วนในการส่งออกมากที่สุดคือ ไม้แปรรูป สำหรับตลาดส่งออกที่สำคัญของกลุ่มไม้แปรรูป และผลิตภัณฑ์ไม้แผ่น ได้แก่ ประเทศจีน มาเลเซีย และไต้หวัน

ตารางที่ 5 มูลค่าการส่งออกไม้และเครื่องเรือน

ผลิตภัณฑ์	หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐ				อัตราการขยายตัว (%) 2549*/2548
	2546	2547	2548	2549*	
1. เครื่องเรือนและชิ้นส่วน	917.40	1,082.20	862.60	1,086.93	17.96
1.1 เครื่องเรือนไม้	547.80	688.20	529.40	612.80	17.08
1.2 เครื่องเรือนอื่น ๆ	225.00	264.60	214.90	274.93	17.60
1.3 ชิ้นส่วนเครื่องเรือน	104.60	129.40	118.30	199.20	23.71
2. ผลิตภัณฑ์ไม้	350.80	380.00	281.19	357.87	8.32
2.1 เครื่องใช้ทำด้วยไม้	111.30	109.10	84.80	82.53	-1.98
2.2 อุปกรณ์ก่อสร้าง	108.80	120.50	95.70	119.60	10.75

ตารางที่ 5 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาทสหรัฐ

					อัตราการขยายตัว
ผลิตภัณฑ์	2546	2547	2548	2549*	(%)
					2549*/2548
2.3 กรอบรูปไม้	94.00	105.90	69.60	106.13	12.66
2.4 รูปแกะสลักไม้	36.70	44.50	31.09	49.60	21.25
3. ไม้และผลิตภัณฑ์	366.90	517.80	427.90	678.80	41.13
ไม้แผ่น					
3.1 ไม้แปรรูป	145.80	209.80	158.40	260.27	43.90
3.2 แผ่นไม้วีเนียร์	8.10	9.30	6.70	7.47	14.81
3.3 ไม้ชิ้นไม้อัด	51.20	103.70	108.70	213.73	102.54
3.4 Fiberboard	93.80	114.50	97.90	150.93	22.07
3.5 ผลิตภัณฑ์ไม้อื่น ๆ	68.00	80.50	56.20	46.40	17.44

* ตัวเลขประมาณการ

ที่มา: ฝ่ายสถิติป่าไม้ (2549)

แนวโน้มอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือนปี 2550

สำหรับแนวโน้มการส่งออกของอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือนในปี 2550 คาดว่า จะมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเนื่องจากยังคงได้รับความสนใจจากตลาดต่างประเทศ อีกทั้งการส่งออกไปยังตลาดส่งออกหลัก และตลาดส่งออกรายใหม่ของไทยยังคงขยายตัวได้ดี แต่อุปสรรคที่สำคัญในการส่งออกคือปัญหาต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นเนื่องจากไม้ยางพารา ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญมีราคาเพิ่มสูงขึ้นมาก และนอกจากการแข่งขันอย่างรุนแรงจากจีนและเวียดนามแล้ว ผู้ประกอบการไทยยังต้องเผชิญกับการแข่งขันจากผู้ผลิตในประเทศคู่ค้า ซึ่งมีการปรับตัวรับการแข่งขันจากสินค้าต่างชาติมากขึ้นด้วยนอกจากนี้ปัญหาเรื่องกฎระเบียบการนำเข้าเฟอร์นิเจอร์โดยใช้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและผลกระทบต่อสุขภาพของผู้ใช้ในแต่ละประเทศ โดยเฉพาะสหภาพยุโรปและสหรัฐอเมริกา ยังคงเข้มงวดเช่นเดิม ดังนั้นผู้ประกอบการของไทยจึงจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญต่อการบริหาร

ภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดแพร่ มีภูเขาล้อมรอบทั้ง 4 ทิศ บริเวณตอนกลางของจังหวัด ลักษณะเป็นแอ่งที่ราบคล้ายก้นกระทะ ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและทำการเกษตร มีแม่น้ำยมไหลผ่านทุกอำเภอจากทิศเหนือใน อำเภอสอง ไหลผ่านทุกอำเภอลงมาทิศใต้ บริเวณที่ราบลุ่ม ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำยม ใช้เป็นที่อยู่อาศัย และทำการเกษตร

ภูมิอากาศ

จังหวัดแพร่ มีลักษณะภูมิอากาศแบบฝนเมืองร้อนเฉพาะฤดูฝนหรือแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน จากลักษณะพื้นที่ของจังหวัดที่เป็นแอ่งคล้ายกระทะและมีภูมิประเทศเป็นภูเขาจึงทำให้ สภาพอากาศแตกต่างกันมาก อากาศร้อนจัดในฤดูร้อนและหนาวจัดในฤดูหนาว

สภาพอากาศ

สภาพอากาศ ของจังหวัดแพร่ แบ่งได้เป็น 3 ฤดู คือ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงเดือนพฤษภาคม อุณหภูมิสูงสุดประมาณ 39.83 องศาเซลเซียส ในเดือนเมษายน

ฤดูฝน เริ่มประมาณเดือนมิถุนายน ถึงเดือนตุลาคม ในเดือนสิงหาคม มีฝนตกมากที่สุด และปริมาณน้ำฝนทั้งปี วัดได้ประมาณ 396.95 มิลลิเมตร

ฤดูหนาว เริ่มในเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนกุมภาพันธ์ อากาศหนาวจัดในเดือนพฤศจิกายน มีอุณหภูมิต่ำสุดประมาณ 11.53 องศาเซลเซียส

การปกครอง

จังหวัดแพร่ แบ่งการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ 78 ตำบล 685 หมู่บ้าน โดยมีอำเภอ ดังนี้ อำเภอเมืองแพร่ อำเภอเด่นชัย อำเภอร้องกวาง อำเภอลอง อำเภอสอง อำเภอสูงเม่น อำเภอหนอง

ม่วงไข่ การปกครองท้องถิ่นประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาล 1 แห่ง เทศบาลตำบล 12 แห่ง สภาตำบล 4 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 73 แห่ง

จากสถิติกรมการปกครอง ปี พ.ศ. 2545 จังหวัดแพร่มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 485,121 คน แยกเป็นชาย 238,650 คน หญิง 246,471 คน ประชากรชายคิดเป็นร้อยละ 49.19 ประชากรหญิงคิดเป็นร้อยละ 50.81 ของประชากรทั้งหมด ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล (รวมทั้งเทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล) มีจำนวน 96,495 คน คิดเป็นร้อยละ 19.89 ส่วนที่เหลืออีก 388,626 คน คิดเป็นร้อยละ 80.11 อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล

ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งน้ำ และสภาพเศรษฐกิจ

ป่าไม้ จังหวัดแพร่มีจำนวนพื้นที่ป่าไม้ในปี พ.ศ. 2542 ประมาณ 1,503,768 ไร่ หรือ ร้อยละ 36.80 ของเนื้อที่ทั้งหมด ซึ่งเป็นป่าไม้เบญจพรรณ ป่าดิบเขาและป่าเต็งรัง ไม้ยืนต้นที่สำคัญได้แก่ ไม้สัก, ไม้ประดู่, ไม้แดง, ไม้กระยาเลย, ไม้เต็ง, ไม้รัง เป็นต้น จังหวัดแพร่เคยเป็นแหล่งผลิตไม้สักทองของประเทศ แต่เดิมประชาชนชาวจังหวัดแพร่จะประกอบอาชีพ ที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมป่าไม้ เช่นการทำเฟอร์นิเจอร์ การทำไม้แปรรูป หางของป่า หลังจากรัฐบาลมีมาตรการ ปิดป่าเป็นการถาวรไปแล้ว และป่าธรรมชาติได้ถูกทำลายลงไปทำให้เหลือพื้นที่ป่าน้อยลงอุตสาหกรรมป่าไม้ ในจังหวัดแพร่ได้รับผลกระทบเกิดปัญหา คือ การขาดแคลนวัตถุดิบ และราคาวัตถุดิบสูงขึ้นส่งผลให้การประกอบอุตสาหกรรมผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้และทำไม้แปรรูปลดกำลังการผลิตลงมาก ในปัจจุบันได้ส่งเสริมให้ราษฎรหันมาปลูกสวนป่าทดแทนป่าธรรมชาติขึ้น ส่วนใหญ่จะเน้นในด้านการปลูกป่าสัก เป็นพืชเศรษฐกิจทดแทน

แหล่งน้ำ แหล่งน้ำตามธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัดแพร่ได้แก่ แม่น้ำยม เป็นแม่น้ำที่ใหญ่ที่สุด และสำคัญของจังหวัด ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาผีปันน้ำในเขตอำเภอปง จังหวัดพะเยาไหลผ่านทิศเหนือจากอำเภอสอง ลงมาผ่านทุกอำเภอของจังหวัดลงสู่ทิศใต้เข้าสู่จังหวัดสุโขทัย เป็นแม่น้ำที่ประชาชนในจังหวัดแพร่ ได้ใช้ประโยชน์ในการอุปโภค บริโภค และทำการเกษตรและยังมีแม่น้ำสายเล็ก ๆ ที่ไหลลงสู่แม่น้ำยมเช่น น้ำแม่มาน ในเขตอำเภอสูงเม่น น้ำแม่ตางในเขตอำเภอร้องกวาง น้ำแม่สอง ในเขตอำเภอสอง น้ำแม่ต้า ในเขตอำเภอลองและน้ำแม่สรอย ในเขตอำเภอวังชิ้น

แร่ จังหวัดแพร่ มีแหล่งแร่หลายชนิดแต่เป็นแหล่งแร่ที่มีตลาดไม่กว้างมากนัก ประกอบกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผลิตสูง จึงทำให้กิจการเหมืองแร่ในจังหวัดนี้ไม่เติบโตมากเท่าที่ควร แร่ที่ขุดได้ในจังหวัดแพร่ ได้แก่ โดโลไมต์ และหินปูน

การอุตสาหกรรม จังหวัดแพร่ มีโรงงานอุตสาหกรรมทุกขนาด รวมทั้งสิ้น 574 โรงงาน มีจำนวนคนงานทั้งสิ้น 6,795 คน จำนวนเงินทุน 772,014,479 บาท

อุตสาหกรรมไม้ ในท้องที่จังหวัดแพร่ ได้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ และตรวจสอบรายชื่อผู้ประกอบการ หรือเจ้าของกิจการผู้ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมไม้ โดยข้อมูลเหล่านี้ได้จากหน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดแพร่ ซึ่งจากการสำรวจและรวบรวมรายชื่อผู้ขอรับอนุญาตจัดตั้งอุตสาหกรรมไม้ ตามทะเบียนรายชื่อของกองคุ้มครอง กรมป่าไม้ ในปี 2551 นั้น มีจำนวนผู้ได้รับอนุญาตจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมไม้ทั้งสิ้น 90 โรง

ตารางที่ 6 การกระจายของโรงงานอุตสาหกรรมไม้ของจังหวัดแพร่ ปี พ.ศ. 2551

อำเภอ	จำนวน (โรง)
เมืองแพร่	16
สูงเม่น	40
เด่นชัย	9
สอง	5
ลอง	2
ร้องกวาง	13
วังชิ้น	2
หนองม่วงไข่	3
รวม	90

ที่มา: สำนักงานป่าไม้จังหวัดแพร่ (2551)

สำหรับการกระจายของโรงงานอุตสาหกรรมไม้และโรงค้าสิ่งประดิษฐ์กรรม ที่ตั้งอยู่ในอำเภอต่างๆของจังหวัดแพร่ ได้แสดงไว้ในตารางที่ 9

ตารางที่ 7 การกระจายของโรงงานอุตสาหกรรมไม้และโรงค้าสิ่งประดิษฐ์กรรม ในอำเภอต่างๆของจังหวัดแพร่ ปี พ.ศ. 2551

ประเภท	อำเภอ							
	เมือง แพร่	สูงเม่น	เด่นชัย	สอง	ลอง	ร้อง กวาง	วังชิ้น ม่วงไข่	หนอง รวม
อุตสาหกรรมไม้	16	40	9	5	2	13	2	3
โรงค้า	-	159	48	2	-	3	-	1
รวม	16	199	57	7	2	16	2	4

ที่มา: สำนักงานป่าไม้จังหวัดแพร่ (2551)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิไลลักษณ์ และคณะ (2528) กล่าวว่าประโยชน์ของการปลูกสร้างสวนป่ามีทั้งทางตรงและทางอ้อม ประโยชน์ทางตรงก็คือรายได้จากไม้ในสวนป่านั้นเอง รายได้นี้ นับว่าสำคัญมากที่จะต้องนำมาวิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจของเอกชนในการดำเนินธุรกิจสร้างสวนป่า รายได้ทางตรงของธุรกิจการทำสวนป่า ได้แก่ รายได้จากมูลค่าไม้ที่ตัดขายเมื่อถึงรอบตัดฟัน และมูลค่าจากการขายไม้ตัดขายระยะ ซึ่งต้องใช้เวลามากเพราะต้องรอการเติบโตของไม้จนถึงรอบตัดฟัน

สมบุรณ์ (2531) เสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการตลาดสินค้าที่ทำจากไม้ โดยสรุปว่าสินค้าที่ทำจากไม้มีมากมายหลายชนิด หลายประเภท หลายรูปแบบ และมีคุณภาพที่แตกต่างกัน ผู้ใช้ หรือผู้บริโภคจะให้ความระมัดระวังในการจัดซื้อ ดังนั้นราคาจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการซื้อขาย และปัจจัยรองลงมาได้แก่ คุณภาพและบริการ

ปรีชา (2532) กล่าวว่าราคาไม้ท่อนและราคาไม้แปรรูปต่อหน่วยปริมาตร จะเพิ่มขึ้นตามความขาดแคลนไม้ และเป็นที่น่าสังเกตว่าไม่มีสินค้าการเกษตรตัวใด จะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นมากกว่าราคาของไม้ท่อน และไม้แปรรูป เช่น จากปี 2519 ถึงปี 2528 ราคาไม้เพิ่มขึ้นเป็น 5 เท่าตัว

พสุธา (2542) เสนอแนะว่า การส่งเสริมมีผลต่อการเพิ่มขึ้น หรือลดลงของพื้นที่สวนป่าภาคเอกชนเป็นอย่างมาก ดังนั้นแนวทางในการส่งเสริมโดยเฉพาะจากหน่วยงานของรัฐควรมีมาตรการที่ชัดเจน กล่าวคือ มีแนวทางในการใช้ประโยชน์ผลผลิตสวนป่า มีตลาดรองรับที่แน่นอน มีการประกันราคาไม้ และมีการประเมินผลตอบแทนล่วงหน้า ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยกระตุ้นให้ผู้สนใจเข้ามาลงทุน โดยที่รัฐบาลอาจจะไม่ต้องส่งเสริมก็ได้

อัศวิน (2542) ได้ทำการศึกษา การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของโครงการส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจ โดยใช้ไม้สักเป็นตัวแทนไม้เศรษฐกิจ พบว่ารายได้จากการปลูกสร้างสวนป่าไม้สัก ประเมินรายได้จากสวนป่าเฉพาะรายได้ทางตรงคือ รายได้จากการขายไม้ที่ตัดขายระยะและไม้ที่ตัดครั้งสุดท้ายเมื่อถึงกำหนดตัดฟัน จำนวนรายได้โดยเอาปริมาณคูณกับราคาไม้ ซึ่งกำหนดไว้ 5 ระดับตามอายุต้นสัก ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 8 การประเมินรายได้จากไม้สักสวนป่าเอกชน

ระดับ	รายได้ (บาทต่อไร่)เมื่อต้นสักมีอายุ (ปี)				
	5	10	15	20	25
สวนป่าชั้นคุณภาพดี (site index I)	420.00	9,100.00	20,088.00	31,441.50	37,728.00
สวนป่าชั้นคุณภาพปานกลาง (site index II)	350.00	4,258.50	8,825.00	16,053.50	21,060.00
สวนป่าชั้นคุณภาพต่ำ (site index III)	196.00	1,036.00	3,825.00	6,099.00	9,170.00

ที่มา: อัศวิน (2542)

อัศวิน (2542) มีข้อเสนอแนะด้านราคาและการตลาด ดังนี้

1. รัฐบาลควรเข้ามาเกี่ยวข้องและมีบทบาทในการกำหนดราคาไม้สัก เพื่อให้ผู้ปลูกมีรายได้แน่นอนและมั่นคง เนื่องจากปัญหาความไม่แน่นอนของราคาและตลาดรับซื้อไม้ เพราะการปลูกไม้สักเป็นโครงการลงทุนระยะยาว ต้นทุนในการลงทุนสูง ผู้ปลูกต้องเสี่ยงต่อความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ

2. รัฐบาลควรส่งเสริมให้ผู้ปลูกร่วมกับเอกชนเข้าร่วมโครงการแบบครบวงจรคือ มีการผลิตสินค้าสำเร็จรูปที่ทำจากไม้สัก จำหน่ายโดยมีการรับซื้อผลผลิตในราคาประกัน

3. ส่งเสริมให้มีการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์ไม้ โดยใช้ไม้ขนาดเล็กอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างตลาดรองรับไม้ขนาดเล็ก โดยเฉพาะไม้ที่ได้จากการตัดขยายระยะ

พิทยา (2545) วิเคราะห์ทางการเงินของสวนป่าไม้สัก ภายใต้โครงการส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจ ในท้องที่อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน ได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลราคาจำหน่ายไม้สักก่อนจากฝ่ายอุตสาหกรรมป่าไม้ ภาคเหนือขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ พบว่า เกษตรกรจะมีรายได้สุทธิแตกต่างจากที่อัศวิน (2542) ได้นำเสนอไว้ โดยที่ในช่วงปีที่ 10,15 และ 20 จะมีรายได้สุทธิน้อยกว่า และในปีที่ 25 จะมีรายได้สุทธิมากกว่าที่อัศวินนำเสนอ ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 9 การประเมินรายได้จากไม้สักสวนป่าเอกชน ในท้องที่อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

ระดับ	รายได้ (บาทต่อไร่)เมื่อต้นสักมีอายุ (ปี)				
	5	10	15	20	25
สวนป่าชั้นคุณภาพดี	4,071.90	13,704.10	27,326.60	42,688.30	260,479.70
สวนป่าชั้นคุณภาพปานกลาง	1,889.80	5,709.00	15,975.90	23,038.40	159,058.90
สวนป่าชั้นคุณภาพต่ำ	2,359.35	5,712.65	8,983.70	12,657.89	66,280.10

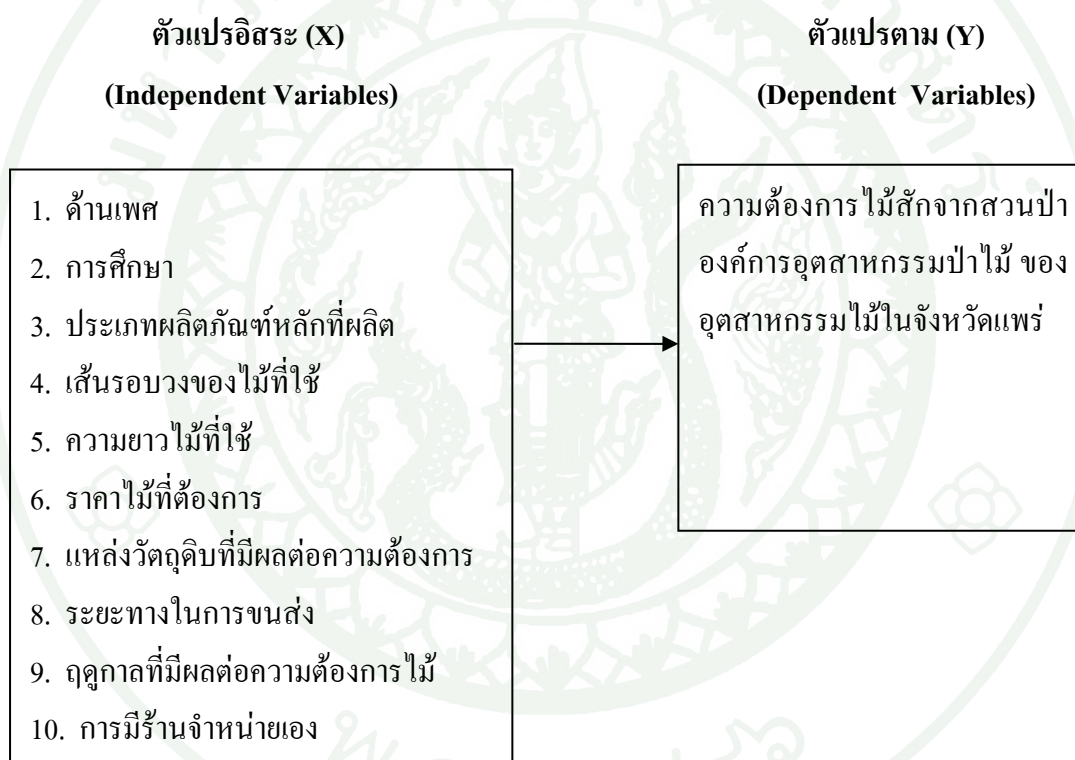
ที่มา: พิทยา (2545)

รายได้สุทธิต่อไร่ที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะไม้สักอายุ 10 และ 15 ปี พินัยนาเสนอรายได้ที่ต่ำกว่าข้อมูลของอศวินเกือบ 100% สาเหตุหนึ่งที่มีข้อมูลรายได้สุทธิแตกต่างกัน เนื่องมาจากพื้นที่ศึกษาแตกต่างกัน จึงใช้แหล่งข้อมูลที่แตกต่างกัน ซึ่งบ่งชี้ถึงสภาพความไม่มีการรับประกัน ใด ๆ ในด้านราคาให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกสวนป่าสัก โดยเฉพาะไม้สักที่มีอายุ 10 และ 15 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุไม้สักที่เกษตรกรเริ่มมีรายได้ และเป็นวัตถุประสงค์หลักในการศึกษาของผู้วิจัย

วารินทร์ (2545) ได้กล่าวถึงสถานการณ์ปัจจุบันของการผลิตไม้แปรรูปในจังหวัดนนทบุรี พบว่ามีปัญหาการขาดแคลนไม้ท่อน การเพิ่มขึ้นของราคาไม้ท่อน ความจำกัดของตลาดรองรับไม้แปรรูป รวมทั้งสถานการณ์วิกฤตเศรษฐกิจ ได้กลายเป็นปัญหาสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมไม้ของจังหวัดเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น ในการที่จะฟื้นฟูอุตสาหกรรมไม้ให้ยั่งยืนอยู่ได้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขระบบของเครื่องจักรให้เหมาะสมต่อการที่จะใช้เป็นวัตถุดิบในรูปของไม้ท่อนขนาดเล็ก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลผลิตจากสวนป่ายังไปกว่านั้น การส่งเสริมของโครงการส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจก็นับว่าเป็นสิ่งจำเป็น และควรแนะนำให้เกษตรกรปลูกไม้ป่าที่มีความต้องการเชิงพาณิชย์เป็นหลัก

กรอบแนวคิด

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ของอุตสาหกรรมไม้ ในจังหวัดแพร่ ได้ประยุกต์ทฤษฎีความต้องการเป็นพื้นฐานในการกำหนดข้อสมมติฐาน โดยในที่นี้ได้กำหนดว่าความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ของอุตสาหกรรมไม้ขึ้นอยู่กับ เพศ ระดับการศึกษา ประเภทผลิตภัณฑ์หลักที่ผลิต เส้นรอบวงไม้สัก ความยาวไม้สัก ราคาเฉลี่ยไม้สัก แหล่งวัตถุดิบ ระยะทางในการขนส่ง ฤดูกาล การมีร้านจำหน่ายเอง

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 เพศของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

สมมติฐานที่ 2 การศึกษาของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

สมมติฐานที่ 3 ประเภทผลิตภัณฑ์หลักที่ผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

สมมติฐานที่ 4 เส้นรอบวงของไม้ที่ใช้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

สมมติฐานที่ 5 ความยาวไม้ที่ใช้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

สมมติฐานที่ 6 ราคาไม้ที่ต้องการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

สมมติฐานที่ 7 แหล่งวัตถุดิบที่มีผลต่อความต้องการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

สมมติฐานที่ 8 ระยะทางในการขนส่งของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

สมมติฐานที่ 9 ฤดูกาล มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

สมมติฐานที่ 10 การมีร้านจำหน่ายเองของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ มีผลต่อความต้องการไม้สักท่อนจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

1. แบบสอบถาม

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data)

2.1 รวบรวมรายชื่อโรงงานอุตสาหกรรมไม้ ในจังหวัดแพร่ และจดทะเบียนขอใช้ไม้ สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ จากกองการอนุญาต กรมป่าไม้

2.2 สถิติการใช้ไม้ของอุตสาหกรรมไม้ ในจังหวัดแพร่ ในลักษณะการเปรียบเทียบ ตั้งแต่ พ.ศ. 2549 – 2551

2.3 สถิติเกี่ยวกับราคาซื้อขายไม้สักในปัจจุบัน จากกรมป่าไม้

2.4 สถิติเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกไม้สัก

2.5 สถิติและข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับบันทึกข้อมูลและประมวลผลการวิเคราะห์

4. อุปกรณ์เครื่องเขียนต่างๆ

วิธีการ

1. การกำหนดประชากรศึกษา

ประชากรศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงงานอุตสาหกรรมไม้ ในจังหวัดแพร่ ที่จดทะเบียนขอใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ จากกองการอนุญาตกรมป่าไม้จำนวน 90 โรง

2. การสร้างแบบสอบถาม

ดำเนินการจัดสร้างแบบสอบถามขึ้น โดยใช้แนวคิดทฤษฎี หลักการ และการดัดแปลงจากแบบสอบถามของผู้ที่เคยศึกษาวิจัยในเรื่องลักษณะนี้ นำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เหมาะสมกับการวิจัยและวัตถุประสงค์ที่ทำการศึกษา ลักษณะของแบบสอบถามจะมี 2 ลักษณะ คือ

2.1 ลักษณะคำถามปลายปิด (closed – end question) ได้แก่ คำถามที่มีลักษณะให้เลือกกาเครื่องหมาย หรือใส่เฉพาะตัวเลข

2.2 ลักษณะคำถามปลายเปิด (opened – end question) ได้แก่ คำถามที่มีลักษณะให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้อธิบาย หรือบรรยายตามความคิดเห็น เป็นต้น

โดยเนื้อหาในแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ ข้อคำถามได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา แหล่งที่ตั้งของโรงงาน ความเป็นเจ้าของ อายุการดำเนินงาน ลักษณะการจ้างงาน

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทางการผลิตของโรงงาน ประกอบด้วย ประวัติการใช้ไม้สักสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้และราคาซื้อวัตถุดิบไม้สัก ขนาดไม้สักที่ต้องการ ปริมาตรไม้สักที่ใช้ ระยะเวลาที่ต้องการใช้ไม้สัก กำลังผลิตของกิจการ ชนิดของผลิตภัณฑ์หลักที่ผลิตจากไม้สัก ข้อกฎหมาย ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการผลิต รวมทั้งแนวโน้มในการเพิ่มหรือลดการผลิตลงและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทางการตลาด ประกอบด้วย แหล่งตลาดของกิจการ ปริมาณการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากไม้สักสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการขายและการบริหาร รวมทั้งข้อเสนอแนะอื่นๆ

ส่วนที่ 4 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคม ซึ่งมีการประมวลข้อมูลเป็นขั้นตอน คือหลังจากตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว จึงนำข้อมูลที่ได้นำมาเปลี่ยนแปลงเป็นรหัสตัวเลข (code) แล้วบันทึกผลลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ และเขียนโปรแกรมสั่งงานโดยใช้สถิติตามลำดับดังนี้

3.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (percentage)

3.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลการผลิตทั่วไปของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ ใช้วิธีการหาค่าความถี่ แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ

3.3 แบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อมูลทางการตลาดทั่วไปของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ ใช้วิธีการหาค่าความถี่ แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ

3.4 วิเคราะห์หาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการไม้สักท่อนจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ จำแนกตาม ด้านเพศ การศึกษา ประเภทผลิตภัณฑ์หลักที่ผลิต เส้นรอบวงของไม้ที่ต้องการใช้ ความยาวไม้ที่ต้องการใช้ ราคาไม้ที่ต้องการ แหล่งวัตถุดิบที่มีผลต่อความต้องการ ระยะทางในการขนส่ง ฤดูกาลที่มีผลต่อความต้องการไม้ และการมีร้านจำหน่ายเอง ใช้ค่า Chi-square (χ^2) ด้วยวิธีของฟิชเชอร์

3.5 แบบสอบถามตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (open-ended) ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) แล้วเรียบเรียงออกมาเป็นค่าร้อยละ (percentage)

ผลและวิจารณ์

จากการสำรวจและรวบรวมรายชื่อของผู้รับอนุญาตจัดตั้งอุตสาหกรรมไม้ดังกล่าว ของสำนักงานป่าไม้จังหวัดแพร่ กรมป่าไม้ ในปี 2551 นั้น มีจำนวนผู้ได้รับอนุญาตจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมไม้ทั้งสิ้น 90 โรง แต่จากการสำรวจและเก็บข้อมูลลงพื้นที่โดยผู้วิจัยเองปรากฏว่าปัจจุบันมีโรงงานอุตสาหกรรมไม้ดังกล่าว ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เป็นแหล่งวัตถุดิบในการผลิต มีอยู่ 42 โรงงาน

ตารางที่ 10 การกระจายของโรงงานอุตสาหกรรมไม้ของจังหวัดแพร่ จากการสำรวจลงพื้นที่ของผู้ทำการวิจัย ปี พ.ศ. 2553

อำเภอ	จำนวน (โรง) ที่อนุญาต	จำนวน (โรง) ที่ใช้ไม้ อ.อ.ป	หมายเหตุ
เมืองแพร่	16	6	มีการหยุดกิจการ (ไม่ได้ผลิต) 11 โรง
สูงเม่น	40	23	
เด่นชัย	9	3	
สอง	5	2	มีการผลิต ไม่ได้ใช้ไม้จาก อ.อ.ป
ลอง	2	1	
ร้องกวาง	13	4	
วังชิ้น	2	1	37 โรง
หนองม่วงไข่	3	2	
รวม	90	42	

ผลการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ ในจังหวัดแพร่ ได้แบ่งผลการศึกษาออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ซึ่งผลการศึกษาปรากฏดังต่อไปนี้

1.1 สถานภาพด้านเพศ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพด้านเพศของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้พบว่าเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 52.38 ที่เหลือเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 47.62 ปรากฏผลดังตารางที่ 11 ดังนี้

ตารางที่ 11 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพด้านเพศของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	22	52.38
หญิง	20	47.62
รวม	42	100.00

1.2 สถานภาพด้านอายุ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพด้านอายุพบว่า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาได้แก่ อายุ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 40.48 และน้อยที่สุดได้แก่อายุน้อยกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.38 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันปรากฏผลดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพด้านอายุของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ใน
จังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

อายุ	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
น้อยกว่า 30 ปี	1	2.38	ต่ำสุด 26 ปี
30-50 ปี	24	57.14	สูงสุด 66 ปี
50 ปีขึ้นไป	17	40.48	เฉลี่ย 46.69 ปี
รวม	42	100.00	

1.3 สถานภาพด้านการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพด้านการศึกษาพบว่า พบว่า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 23.81 ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 21.43 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 19.05 และ ระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 2.38 ตามลำดับ ปรากฏผลดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพด้านการศึกษาของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้
ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา	14	33.33
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่า	10	23.81
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า	8	19.05
ระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า	1	2.38
ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	9	21.43
รวม	42	100.00

1.4 สถานภาพด้านประเภทกิจการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพด้านประเภทกิจการพบว่า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ส่วนใหญ่มีการจดทะเบียนการค้าในรูปแบบส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 88.10 รองลงมาได้แก่ รูปแบบสหกรณ์ คิดเป็นร้อยละ 7.14 และน้อยที่สุดได้แก่ บริษัทและห้างหุ้นส่วน คิดเป็นร้อยละ 2.38 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบของกิจการจะทำในลักษณะเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ไม่มีรูปแบบที่เป็นโครงสร้างชัดเจน ปรากฏผลดังตารางที่ 14 ดังนี้

ตารางที่ 14 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพด้านประเภทกิจการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

การจดทะเบียนการค้า	จำนวน	ร้อยละ
บริษัท	1	2.38
ห้างหุ้นส่วน	1	2.38
ส่วนบุคคล	37	88.10
สหกรณ์	3	7.14
รวม	42	100.00

1.5 สถานภาพด้านอายุการก่อตั้งกิจการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพด้านอายุการก่อตั้งกิจการพบว่า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ส่วนใหญ่มีอายุการก่อตั้งกิจการระหว่าง 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 69.05 รองลงมาได้แก่ น้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.66 และน้อยที่สุดได้แก่ 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 14.29 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ส่วนใหญ่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมใหม่ที่ได้รับการอนุญาตจากกรมป่าไม้ส่วนใหญ่อายุที่ได้รับอนุญาต อยู่ในระยะเวลาที่น้อยกว่า 10 ปี ปรากฏผลดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพด้านอายุการก่อตั้งกิจการของผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

อายุการก่อตั้งกิจการ	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
น้อยกว่า 5 ปี	7	16.66	ต่ำสุด 2 ปี
5-10 ปี	29	69.05	สูงสุด 16 ปี
10 ปีขึ้นไป	6	14.29	เฉลี่ย 6.26 ปี
รวม	42	100.00	

1.6 สถานภาพด้านจำนวนพนักงาน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพด้านจำนวนพนักงานพบว่า ผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ส่วนใหญ่มี
จำนวนพนักงานระหว่าง 10-30 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ น้อยกว่า 10 คน คิดเป็น
ร้อยละ 42.86 และน้อยที่สุดได้แก่ 30 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 7.14 แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมไม้
ในจังหวัดแพร่เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ซึ่งส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานน้อยกว่า 30 คนปรากฏผล
ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพด้านจำนวนพนักงานของผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

จำนวนพนักงาน	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
น้อยกว่า 10 คน	18	42.86	ต่ำสุด 4 คน
10-30 คน	21	50.00	สูงสุด 250 คน
30 คนขึ้นไป	3	7.14	เฉลี่ย 19.69 คน
รวม	42	100.00	

2. ศึกษาข้อมูลการผลิตทั่วไปของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ซึ่งผลการศึกษาปรากฏดังต่อไปนี้

2.1 ประเภทผลิตภัณฑ์หลักที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลประเภทผลิตภัณฑ์หลักที่ผลิต ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ พบว่า ประเภทอุตสาหกรรมการผลิตที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ส่วนใหญ่ผลิตไม้แบบสำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 30.95 รองลงมาได้แก่ ผลิตเฟอร์นิเจอร์ คิดเป็นร้อยละ 26.19 ผลิตบานประตู-หน้าต่าง คิดเป็นร้อยละ 23.80 ผลิตไม้ปาร์เก้-โมเสกและผลิตไม้ฉลุลูก คิดเป็นร้อยละ 7.14 ผลิตเครื่องใช้ในครัวเรือนและผลิตบ้านสำเร็จรูป คิดเป็นร้อยละ 2.38 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ส่วนใหญ่จะผลิตไม้แบบสำเร็จ(ไม่ผ่านการประดิษฐ์กรรม) มากกว่า การผลิตแบบอื่นๆ(ผลิตเฟอร์นิเจอร์ ผลิตบานประตู-หน้าต่าง ผลิตไม้ปาร์เก้-โมเสก ผลิตไม้ฉลุลูก ผลิตเครื่องใช้ในครัวเรือน ผลิตบ้านสำเร็จรูป ซึ่งการผลิตในกลุ่มนี้จะผ่านการประดิษฐ์กรรมก่อนจะมาเป็นผลิตภัณฑ์) ปรากฏผลดังตารางที่ 17 ดังนี้

ตารางที่ 17 จำนวนและค่าร้อยละของประเภทผลิตภัณฑ์หลักที่ผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ประเภทอุตสาหกรรมการผลิตที่ใช้ไม้สักจากสวนป่า ฯ	ความถี่	ร้อยละ
ผลิตเฟอร์นิเจอร์	11	26.19
ผลิตเครื่องใช้ในครัวเรือน	1	2.38
ผลิตบานประตู-หน้าต่าง	10	23.80
ผลิตบ้านสำเร็จรูป	1	2.38
ผลิตไม้ปาร์เก้-โมเสก	3	7.14
ผลิตไม้แบบสำเร็จ	13	30.95
ผลิตไม้ฉลุลูก	3	7.14
รวม	42	100.00

2.2 อายุไม้สักสวนป่าที่มีความต้องการใช้

จากการวิเคราะห์อายุไม้สักสวนป่าที่มีความต้องการใช้ พบว่า อายุไม้สักสวนป่าที่มีความต้องการใช้ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 54.80 รองลงมาได้แก่ อายุระหว่าง 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.30 อายุ 30 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 9.50 และอายุระหว่าง 15-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.40 ตามลำดับ ปรากฏผลดังตารางที่ 18 ดังนี้

ตารางที่ 18 จำนวนและค่าร้อยละของอายุไม้สักสวนป่าที่มีความต้องการใช้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

อายุไม้สักสวนป่าที่มีความต้องการใช้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15 ปี	0	0.00
15-20 ปี	1	2.40
21-25 ปี	14	33.30
26-30 ปี	23	54.80
30 ปีขึ้นไป	4	9.50
รวม	42	100.00

2.3 ขนาดเส้นรอบวงไม้สักสวนป่าที่มีความต้องการใช้

จากการวิเคราะห์ขนาดเส้นรอบวงไม้สักสวนป่าที่มีความต้องการใช้พบว่า ขนาดไม้สักสวนป่าที่มีความต้องการใช้ส่วนใหญ่มีขนาดระหว่าง 60-70 เซนติเมตร คิดเป็นร้อยละ 42.90 รองลงมาได้แก่ ขนาดระหว่าง 50-60 เซนติเมตร คิดเป็นร้อยละ 38.10 ขนาด 70 เซนติเมตร คิดเป็นร้อยละ 11.90 และขนาดระหว่าง 40-50 เซนติเมตร คิดเป็นร้อยละ 7.10 ตามลำดับ ปรากฏผลดังตารางที่ 19 ดังนี้

ตารางที่ 19 จำนวนและค่าร้อยละของขนาดเส้นรอบวงไม้ที่ต้องการใช้ของผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ขนาดไม้สักสวนป่าที่มีความต้องการใช้	จำนวน	ร้อยละ
30-40 เซนติเมตร	0	0.00
40-50 เซนติเมตร	3	7.10
50-60 เซนติเมตร	16	38.10
60-70 เซนติเมตร	18	42.90
70 เซนติเมตรขึ้นไป	5	11.90
รวม	42	100.00

2.4 ความยาวไม้สักสวนป่าที่มีความต้องการใช้

จากการวิเคราะห์ความยาวไม้สักสวนป่าที่มีความต้องการใช้ พบว่า ความยาวไม้สักสวนป่าที่มีความต้องการใช้ส่วนใหญ่มีความยาวระหว่าง 5-6 เมตร คิดเป็นร้อยละ 40.50 รองลงมาได้แก่ ความยาว 6 เมตรขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 31.00 ความยาวระหว่าง 2-4 เมตร คิดเป็นร้อยละ 23.80 และความยาวต่ำกว่า 2 เมตร คิดเป็นร้อยละ 4.80 ตามลำดับ ปรากฏผลดังตารางที่ 20 ดังนี้

ตารางที่ 20 จำนวนและค่าร้อยละของความยาวไม้สักสวนป่าที่มีความต้องการใช้ของ ผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ความยาวไม้สักสวนป่าที่มีความต้องการใช้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2 เมตร	2	4.80
2-4 เมตร	10	23.80
5-6 เมตร	17	40.50
6 เมตรขึ้นไป	13	31.00
รวม	42	100.00

2.5 ราคาไม้สักสวนป่าที่มีความต้องการใช้

จากการวิเคราะห์ราคาไม้สักสวนป่าที่มีความต้องการใช้ พบว่า ราคาไม้สักสวนป่าที่มีความต้องการใช้ส่วนใหญ่มีราคาระหว่าง 6,001-8,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ราคาระหว่าง 8,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.80 ราคาระหว่าง 4,501-6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.00 และราคาระหว่าง 3,501-4,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.80 และราคาต่ำกว่า 3,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.40 ตามลำดับปรากฏผลดังตารางที่ 21 ดังนี้

ตารางที่ 21 จำนวนและค่าร้อยละของราคาไม้สักสวนป่าที่มีความต้องการใช้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ราคาไม้สักสวนป่าที่มีความต้องการใช้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 3,500 บาท	1	2.40
3,501-4,500 บาท	2	4.80
4,501-6,000 บาท	8	19.00
6,001-8,000 บาท	21	50.00
8,001-10,000 บาท	10	23.80
รวม	42	100.00

2.6 ผลของแหล่งวัตถุดิบที่มีต่อความต้องการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลผลของแหล่งวัตถุดิบที่มีต่อความต้องการ พบว่าความต้องการของแหล่งวัตถุดิบจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ส่วนใหญ่ มีผล ต่อความต้องการคิดเป็นร้อยละ 52.40 ที่เหลือได้แก่ ไม่มีผลต่อความต้องการ คิดเป็นร้อยละ 47.60 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแหล่งวัตถุดิบที่มีผลต่อความต้องการส่วนมากเป็นสวนป่าแม่คำมีเนื่องจากมีไม้ที่มีคุณภาพที่ดีตรงตามต้องการ ในส่วนของข้อมูลที่เลือกสวนป่าไหนก็ได้ไม่มีผลต่อความต้องการซึ่งมีความต้องการไม้สักเท่ากันในทุกสวนขอให้มีไม้เข้ามาเป็นวัตถุดิบในโรงงาน ปรากฏผลดังตารางที่ 22 ดังนี้

ตารางที่ 22 จำนวนและค่าร้อยละผลของแหล่งวัตถุดิบที่มีต่อความต้องการของผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ผลของแหล่งวัตถุดิบที่มีต่อความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
ไม่มี(สวนป่าไหนก็ได้)	20	47.62	
มี	22	52.38	สวนป่าแม่คำมีมากที่สุด
รวม	42	100.00	

2.7 สาเหตุการใช้ไม้ของสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

จากการวิเคราะห์สาเหตุการใช้ไม้ของสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้พบว่า สาเหตุการใช้ไม้ของสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ส่วนใหญ่คุณภาพดีตรงตามความต้องการคิดเป็นร้อยละ 100.00 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการจะคำนึงถึงเรื่องคุณภาพของไม้มากกว่าปัจจัยในด้านอื่นๆ (ราคา ระยะทาง) ในการเลือกซื้อไม้จากสวนป่าต่างๆ ปรากฏผลดังตารางที่ 23 ดังนี้

ตารางที่ 23 ค่าร้อยละของสาเหตุการใช้ไม้ของสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ของผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

สาเหตุการใช้ไม้ของสวนป่า ฯ	จำนวน	ร้อยละ
ราคาไม่แพง	0	0.00
คุณภาพดีตรงตามความต้องการ	42	100.00
ระยะทางไม่ไกล	0	0.00
รวม	42	100.00

2.8 ปริมาณไม้สักท่อนที่ต้องการใช้ในการผลิตต่อวัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปริมาณความต้องการใช้ไม้สักขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ พบว่า ปริมาณไม้สักท่อนที่ต้องการใช้ในการผลิตต่อวันส่วนใหญ่มีปริมาณระหว่าง 1-3 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 45.20 รองลงมาได้แก่ ปริมาณระหว่าง 4 - 6 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 28.60 ปริมาณน้อยกว่า 1 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 21.40 และปริมาณมากกว่า 6 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 4.80 ตามลำดับ ปรากฏผลดังตารางที่ 24 ดังนี้

ตารางที่ 24 จำนวนและค่าร้อยละของปริมาณความต้องการใช้ไม้ในการผลิตต่อวันของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ปริมาณไม้สักท่อนที่ต้องการใช้ในการผลิตต่อวัน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ลูกบาศก์เมตร	9	21.40
1-3 ลูกบาศก์เมตร	19	45.20
4-6 ลูกบาศก์เมตร	12	28.60
มากกว่า 6 ลูกบาศก์เมตร	2	4.80
รวม	42	100.00

2.9 ระยะทางการขนส่งที่ไม่กระทบต่อความต้องการวัตถุดิบ

จากการวิเคราะห์ระยะทางการขนส่งที่ไม่กระทบต่อความต้องการวัตถุดิบพบว่าระยะทางการขนส่งที่ไม่กระทบต่อความต้องการวัตถุดิบส่วนใหญ่มีระยะทางมากกว่า 80 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 92.90 ที่เหลือได้แก่ 61-80 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 7.10 ซึ่งแสดงว่าถึงแม้ว่าระยะทางของแหล่งวัตถุดิบ (ไม้สักส่วนใหญ่จะอยู่ทางภาคเหนือ ภาคกลาง) จะไกลมากกว่า 80 กิโลเมตร ก็จะไม่กระทบต่อความต้องการวัตถุดิบ ขอให้ไม้วัตถุดิบตรงตามต้องการ ผู้ประกอบการสามารถนำวัตถุดิบมาป้อนเข้าโรงงานได้ ปรากฏผลดังตารางที่ 25 ดังนี้

ตารางที่ 25 จำนวนและค่าร้อยละของระยะทางการขนส่งที่ไม่กระทบต่อความต้องการวัตถุดิบของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ระยะทางการขนส่งที่ไม่กระทบต่อความต้องการวัตถุดิบ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 20 กิโลเมตร	0	0.00
20-40 กิโลเมตร	0	0.00
41-60 กิโลเมตร	0	0.00
61-80 กิโลเมตร	3	7.10
มากกว่า 80 กิโลเมตร	39	92.90
รวม	42	100.00

2.10 ฤดูกาลที่มีผลต่อความต้องการไม้สักของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

จากการวิเคราะห์ฤดูกาลที่มีผลต่อความต้องการไม้สักของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ พบว่าฤดูกาลที่มีผลต่อความต้องการไม้สักส่วนใหญ่ได้แก่ มีความต้องการตลอดปี คิดเป็นร้อยละ 57.10 ที่เหลือได้แก่ในช่วง มกราคม-เมษายน คิดเป็นร้อยละ 42.90 ซึ่งแสดงว่าในช่วง มกราคม-เมษายน มีความต้องการมากกว่าในช่วงอื่นของปี (ถ้าเทียบกับช่วงของฤดูกาลอื่นๆ) เนื่องมาจากผู้บริโภคมีความต้องการไม้มาใช้ในการก่อสร้างบ้าน และตกแต่งบ้านในช่วงนี้ ปรากฏผลดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 จำนวนและค่าร้อยละของฤดูกาลที่มีผลต่อความต้องการไม้สักของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ฤดูกาลที่มีผลต่อความต้องการไม้สัก	จำนวน	ร้อยละ
มกราคม-เมษายน	18	42.90
พฤษภาคม-สิงหาคม	0	0.00
กันยายน-ธันวาคม	0	0.00
ตลอดปี	24	57.10
รวม	42	100.00

2.11 แหล่งไม้ที่ป้อนโรงงานจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

จากการวิเคราะห์แหล่งไม้ที่ป้อนโรงงานจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้พบว่าแหล่งไม้ที่ป้อนโรงงานจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ส่วนใหญ่ใช้ไม้จากแม่คำมี คิดเป็นร้อยละ 19.58 รองลงมาได้แก่ วังชันและอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 16.93 แม่ยม-แม่เป่ง คิดเป็นร้อยละ 13.23 แม่คำปอง คิดเป็นร้อยละ 12.17 แม่สิน-แม่สูง คิดเป็นร้อยละ 11.64 แม่แฮด คิดเป็นร้อยละ 4.76 แม่สรอย คิดเป็นร้อยละ 2.12 นาพูน คิดเป็นร้อยละ 1.59 แม่มานและเด่นชัย คิดเป็นร้อยละ 0.53 ตามลำดับ ปรากฏผลดังตารางที่ 27 ดังนี้

ตารางที่ 27 จำนวนและค่าร้อยละของแหล่งไม้ที่ป้อนโรงงานจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

แหล่งไม้ที่ป้อนโรงงาน จากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	ร้อยละ
วังชัน	16.93
แม่ยม-แม่เป่ง	13.23
แม่สรอย	2.12
แม่สิน-แม่สูง	11.64
นาพูน	1.59
แม่มาน	0.53
เด่นชัย	0.53
แม่คำมี	19.58
แม่คำปอง	12.17
แม่แฮด	4.76
อื่น ๆ (นครน่าน ท่าปลา แม่เมะ แม่ทรายคำ ลำปาง)	16.93
รวม	100.00

2.12 พาหนะที่ใช้ขนส่งไม้สัก

จากการวิเคราะห์พาหนะที่ใช้ขนส่งไม้สักของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ พบว่าพาหนะที่ใช้ขนส่งไม้สักส่วนใหญ่เป็นรถบรรทุก 6 ล้อ คิดเป็นร้อยละ 90.50 ที่เหลือได้แก่ รถบรรทุก 10 ล้อ คิดเป็นร้อยละ 9.50 เนื่องจากองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จัดไม่เป็นกอง กองละประมาณ 6-7 ลูกบาศก์เมตร ซึ่งจะเป็นปริมาณที่พอดีกับรถบรรทุก 6 ล้อสามารถบรรทุกได้ ปรากฏผลดังตารางที่ 28 ดังนี้

ตารางที่ 28 จำนวนและค่าร้อยละของพาหนะที่ใช้ขนส่งไม้สักของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

พาหนะที่ใช้ขนส่งไม้สักก่อน	จำนวน	ร้อยละ
รถบรรทุก 6 ล้อ	38	90.50
รถบรรทุก 10 ล้อ	4	9.50
รวม	40	100.00

2.13 ราคาเฉลี่ยในการขนส่งไม้สัก

จากการวิเคราะห์ราคาเฉลี่ยในการขนส่งไม้สักของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ พบว่าราคาเฉลี่ยในการขนส่งไม้สักส่วนใหญ่ราคา 500-600 บาท/ ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 71.40 รองลงมาได้แก่ 600 บาทขึ้นไป/ ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 23.80 และน้อยที่สุดได้แก่ น้อยกว่า 500 บาท/ ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 4.80 ปรากฏผลดังตารางที่ 29 ดังนี้

ตารางที่ 29 จำนวนและค่าร้อยละของราคาเฉลี่ยในการขนส่งไม้สักของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ราคาเฉลี่ยในการขนส่งไม้สัก	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 500 บาท/ ลูกบาศก์เมตร	2	4.80
500-600 บาท/ ลูกบาศก์เมตร	30	71.40
600 บาทขึ้นไป/ ลูกบาศก์เมตร	10	23.80
รวม	42	100.00

2.14 ปัญหาและอุปสรรคในด้านปัจจัยการผลิต

จากการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในด้านปัจจัยการผลิต ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ พบว่าปัญหาและอุปสรรคในด้านปัจจัยการผลิตส่วนใหญ่เป็นวัตถุดิบ/ ราคาและคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมาได้แก่ ภาวะเปียบและข้อบักคับ คิดเป็นร้อยละ 21.43 ฤดูกาล คิดเป็นร้อยละ 15.18 แรงงาน คิดเป็นร้อยละ 10.71 เครื่องจักรและเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 5.36 เงินทุน คิดเป็นร้อยละ 4.46 และการเมือง คิดเป็นร้อยละ 1.79 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่าวัตถุดิบ/ ราคาและคุณภาพ เป็นปัญหาและอุปสรรคหลักในการผลิต เนื่องจากไม้สักสวนป่ามีปัญหาด้านสีที่อ่อนไม่ค่อยเป็นที่ต้องการของผู้บริโภค ราคาของไม้สักจากองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้แพงและเมื่อต้องทำการประมูลแข่งขันกันอีกทำให้ต้นทุนสูงขึ้น ปรากฏผลดังตารางที่ 30 ดังนี้

ตารางที่ 30 จำนวนและค่าร้อยละของปัญหาและอุปสรรคในด้านปัจจัยการผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ปัญหาและอุปสรรคในด้านปัจจัยการผลิต	ร้อยละ
เงินทุน	4.46
เครื่องจักร	5.36
แรงงาน	10.71
วัตถุดิบ/ ราคาและคุณภาพ	35.71
ภาวะเปียบและข้อบักคับ	21.43
การเมือง	1.79
เศรษฐกิจ	5.36
ฤดูกาล	15.18
รวม	100.00

2.15 แหล่งวัตถุดิบอื่นๆ ที่นอกเหนือจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

จากการวิเคราะห์แหล่งวัตถุดิบอื่นๆ ที่นอกเหนือจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้พบว่าแหล่งวัตถุดิบอื่นๆ ที่นอกเหนือจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ส่วนใหญ่มีแหล่งวัตถุดิบอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 88.10 ที่เหลือได้แก่ ไม่มีแหล่งวัตถุดิบอื่น ๆ 11.90 ซึ่งแสดงว่าเมื่อลักษณะของความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ไม่ตรงกับความต้องการผู้ประกอบการสามารถเลือกแหล่งวัตถุดิบอื่น(สวนป่าเอกชน) มาทดแทนได้เช่นกัน ปรากฏผลดังตารางที่ 31 ดังนี้

ตารางที่ 31 จำนวนและค่าร้อยละของแหล่งวัตถุดิบอื่นๆ ที่นอกเหนือจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจาก สวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

แหล่งวัตถุดิบอื่นๆ ที่นอกเหนือจากสวนป่า ฯ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	5	11.90
มี (สวนป่าเอกชน)	37	88.10
รวม	42	100.00

2.16 แนวโน้มความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

จากการวิเคราะห์แนวโน้มความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ พบว่าแนวโน้มความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ส่วนใหญ่ มีความต้องการเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 78.60 ที่เหลือได้แก่ มีความต้องการคงที่ คิดเป็นร้อยละ 21.40 จะเห็นได้ว่ามีความต้องการเพิ่มขึ้นเนื่องจากผู้บริโภคหรือลูกค้ามีความต้องการที่จะใช้สินค้าที่ผลิตจากไม้มากขึ้นและผู้ประกอบการต้องการเพิ่มกำลังการผลิตจึงมีความต้องการวัตถุดิบจากไม้สักสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มากขึ้นปรากฏผลดังตารางที่ 32 ดังนี้

ตารางที่ 32 จำนวนและค่าร้อยละของแนวโน้มความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่า องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

แนวโน้มความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	จำนวน	ร้อยละ
มีความต้องการเพิ่มขึ้น	33	78.60
มีความต้องการลดลง	0	0.00
มีความต้องการคงที่	9	21.40
รวม	42	100.00

2.17 การนำเศษไม้สักท่อนที่เหลือไปใช้ประโยชน์

จากการวิเคราะห์การนำเศษไม้สักท่อนที่เหลือไปใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ พบว่าการนำเศษไม้สักท่อนที่เหลือไปใช้ประโยชน์ ส่วนใหญ่ได้แก่ ขายเป็นกับอุตสาหกรรมอื่นต่อไป คิดเป็นร้อยละ 45.20 รองลงมาได้แก่ สามารถนำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 33.30 น้อยที่สุดได้แก่ไม่สามารถนำเศษที่เหลือไปใช้ประโยชน์ได้ คิดเป็นร้อยละ 21.40 แสดงว่าควรที่จะมีการส่งเสริมให้มีการเพิ่มการใช้ไม้เศษที่เหลือจากผลิตภัณฑ์หลักมาใช้ให้เกิดความคุ้มค่า มีประสิทธิภาพสูงสุด ผลดังตารางที่ 33 ดังนี้

ตารางที่ 33 จำนวนและค่าร้อยละของการนำเศษไม้สักท่อนที่เหลือไปใช้ประโยชน์ของ อุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

การนำเศษไม้สักท่อนที่เหลือไปใช้ประโยชน์	จำนวน	ร้อยละ
สามารถนำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ได้	14	33.30
ขายให้กับอุตสาหกรรมอื่นต่อไป	19	45.20
ไม่สามารถนำเศษที่เหลือไปใช้ประโยชน์ได้	9	21.40
รวม	42	100.00

3. ศึกษาข้อมูลทางการตลาดทั่วไปของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ซึ่งผลการศึกษาปรากฏดังต่อไปนี้

3.1 ลักษณะการขายผลิตภัณฑ์

จากการวิเคราะห์ลักษณะการขายผลิตภัณฑ์ ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ พบว่าลักษณะการขายผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่มีลักษณะการขายผลิตภัณฑ์แบบขายผ่านตัวแทนร้านค้า คิดเป็นร้อยละ 90.50 ที่เหลือได้แก่ขายปลีกอย่างเดียวและขายส่งอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 4.80 แสดงว่าผู้ประกอบการส่วนมากจะขายให้กับตัวแทนร้านค้ารับไปขายต่ออีกทีหนึ่ง ส่งผลให้ผู้ประกอบการขายสินค้าได้ในราคาถูก ปรากฏผลดังตารางที่ 34 ดังนี้

ตารางที่ 34 จำนวนและค่าร้อยละของลักษณะการขายผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ลักษณะการขายผลิตภัณฑ์	จำนวน	ร้อยละ
ขายปลีกอย่างเดียว	2	4.80
ขายส่งอย่างเดียว	2	4.80
ขายผ่านตัวแทนร้านค้า	38	90.50
รวม	42	100.00

3.2 การมีร้านจำหน่ายเอง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการมีร้านจำหน่ายเป็นเองของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ พบว่า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ส่วนใหญ่ ไม่มีร้านจำหน่ายเอง คิดเป็นร้อยละ 69.05 และมีร้านจำหน่ายเอง คิดเป็นร้อยละ 30.95 ตามลำดับ ปรากฏผลดังตารางที่ 35 ดังนี้

ตารางที่ 35 จำนวนและค่าร้อยละของการมีร้านจำหน่ายเองของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ใน
จังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

การมีร้านจำหน่ายเอง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	29	69.05
มี	13	30.95
รวม	42	100.00

3.3 การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น

จากการวิเคราะห์การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ พบว่าการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น ส่วนใหญ่ 0-20% คิดเป็นร้อยละ 31.00 รองลงมาได้แก่ 21-40% คิดเป็นร้อยละ 28.60 41-60% คิดเป็นร้อยละ 16.70 61-80% คิดเป็นร้อยละ 14.30 และ 81-100% คิดเป็นร้อยละ 9.50 ตามลำดับ ปรากฏผลดังตารางที่ 36 ดังนี้

ตารางที่ 36 จำนวนและค่าร้อยละของการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นของผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น	จำนวน	ร้อยละ
0-20%	13	31.00
21-40%	12	28.60
41-60%	7	16.70
61-80%	6	14.30
81-100%	4	9.50
รวม	42	100.00

3.4 การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่างจังหวัด

จากการวิเคราะห์การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่างจังหวัด ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ พบว่าการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่างจังหวัด ส่วนใหญ่ 61-80% คิดเป็นร้อยละ 42.90 รองลงมาได้แก่ 0-20% คิดเป็นร้อยละ 21.40 41-60% คิดเป็นร้อยละ 16.70 81-100% คิดเป็นร้อยละ 14.30 และ 21-40% คิดเป็นร้อยละ 4.80 ตามลำดับ ปรากฏผลดังตารางที่ 37 ดังนี้

ตารางที่ 37 จำนวนและค่าร้อยละของการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่างจังหวัดของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่างจังหวัด	จำนวน	ร้อยละ
0-20%	9	21.40
21-40%	2	4.80
41-60%	7	16.70
61-80%	18	42.90
81-100%	6	14.30
รวม	42	100.00

3.5 ปัญหาและอุปสรรคด้านการตลาด

จากการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคด้านการตลาด ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้พบว่าปัญหาและอุปสรรคด้านการตลาดส่วนใหญ่ ราคา คิดเป็นร้อยละ 33.04 รองลงมาได้แก่ คุณภาพของผลิตภัณฑ์และกฎระเบียบและข้อบังคับ คิดเป็นร้อยละ 22.32 การจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 10.71 การขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 8.93 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 1.79 และการเมือง คิดเป็นร้อยละ 0.89 ตามลำดับ เนื่องมาจากว่าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ผลิตสินค้าที่มีความใกล้เคียงกันหรือชนิดเดียวกันทำให้ราคาขายสินค้าเกิดการแข่งขันกันทำให้ขายได้ราคาที่ถูกลงซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญในด้านการตลาด ปรากฏผลดังตารางที่ 38 ดังนี้

ตารางที่ 38 จำนวนและค่าร้อยละของปัญหาและอุปสรรคด้านการตลาดของผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ปัญหาและอุปสรรคด้านการตลาด	ร้อยละ
คุณภาพของผลิตภัณฑ์	22.32
ราคา	33.04
การจำหน่าย	10.71
การขนส่ง	8.93
การเมือง	0.89
กฎระเบียบและข้อบังคับ	22.32
อื่นๆ	1.79
รวม	100.00

**4. เพื่อวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของ
อุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม
ไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ซึ่งผลการศึกษาปรากฏ
ดังต่อไปนี้**

จากการวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่า
ไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ด้านเพช
การศึกษา ประเภทผลิตภัณฑ์หลักที่ผลิต เส้นรอบวงของไม้ที่ใช้ ความยาวไม้ที่ใช้ ราคาไม้ที่ต้องการ
แหล่งวัตถุดิบที่มีผลต่อความต้องการ ระยะทางในการขนส่ง ฤดูกาลที่มีผลต่อความต้องการไม้ และ
การมีร้านจำหน่ายเอง มีจำนวน 10 ข้อดังนี้

4.1 สมมติฐานที่ 1 เพศของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจาก
สวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่า
ไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

ผลการศึกษา จากตารางที่ 39 พบว่าปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การ
อุตสาหกรรมป่าไม้ กับสถานภาพด้านเพศ ปรากฏผลดังนี้

เพศชาย มีปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 63.64 และมากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 36.36

เพศหญิง มีปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 70.00 และมากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 30.00

เมื่อทดสอบปัจจัยระหว่างสถานภาพด้านเพศ กับความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ พบว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 0.750 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า สถานภาพด้านเพศ ไม่มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ สรุปได้ว่าเพศชายหรือเพศหญิง มีความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 39 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพด้านเพศ กับความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

ปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การ อุตสาหกรรมป่าไม้	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร	14 (63.64)	14 (70.00)	28 (66.67)
มากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป	8 (36.36)	6 (30.00)	14 (33.33)
รวม	22 (100.00)	20 (100.00)	42 (100.00)

Chi-square = 0.191

df=1

Significance = 0.750

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 สมมติฐานที่ 2 สถานภาพด้านการศึกษาของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมป่าไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมป่าไม้ในจังหวัดแพร่

ผลการศึกษาจากตารางที่ 40 พบว่าปริมาณความต้องการใช้ไม้สักขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ กับสถานภาพด้านการศึกษา ปรากฏผลดังนี้

ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีปริมาณความต้องการใช้ไม้สักขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 71.43 และมากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 28.57

สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป มีปริมาณความต้องการใช้ไม้สักขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 64.29 และมากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 35.71

เมื่อทดสอบค่าปัจจัยระหว่างสถานภาพด้านการศึกษา กับความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมป่าไม้ในจังหวัดแพร่ โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ พบว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 0.738 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า สถานภาพด้านการศึกษา ไม่มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมป่าไม้ในจังหวัดแพร่ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ สรุปได้ว่าการศึกษาด้านต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้นและสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น ขึ้นไปมีความต้องการไม้สักก่อนจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมป่าไม้ในจังหวัดแพร่ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 40 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพด้านการศึกษากับความต้องการไม้สักจากสวนป่า
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

ปริมาณความต้องการใช้ไม้ของ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	ด้านการศึกษา		รวม
	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	สูงกว่ามัธยมศึกษา	
	ตอนต้น	ตอนต้น ขึ้นไป	
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร	10 (71.43)	18 (64.29)	28 (66.67)
มากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป	4 (28.57)	10 (35.71)	14 (33.33)
รวม	14 (100.00)	28 (100.00)	42 (100.00)

Chi-square = 0.214

Df=1

Significance = 0.738

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 สมมติฐานที่ 3 ประเภทผลิตภัณฑ์หลักที่ผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ใน
จังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวน
ป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ปรากฏดังตารางที่ 41

ผลการศึกษา จากตารางที่ 40 พบว่าปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การ
อุตสาหกรรมป่าไม้ กับประเภทผลิตภัณฑ์หลักที่ผลิต ปรากฏผลดังนี้

ผู้ผลิตไม้แบบสำเร็จ มีปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ น้อย
กว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 69.23 และมากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป คิดเป็น
ร้อยละ 30.77

ผู้ผลิตอื่น ๆ (ผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการประดิษฐ์กรรม) มีปริมาณความต้องการใช้ไม้ของ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 65.52 และมากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 34.48

เมื่อทดสอบปัจจัยระหว่างประเภทผลิตภัณฑ์หลักที่ผลิต กับความต้องการไม้สักจาก สวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 1.000 ซึ่งมีความมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทาง สถิติ 0.05 แสดงว่า ประเภทผลิตภัณฑ์หลักที่ผลิต ไม่มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่า องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ สรุปได้ว่า ผู้ผลิตไม้แบบสำเร็จและผู้ผลิตอื่นๆ มีความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การ อุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 41 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทผลิตภัณฑ์หลักที่ผลิต กับความต้องการไม้สัก จากสวน ป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

ปริมาณความต้องการใช้ไม้ของ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	ประเภทผลิตภัณฑ์หลักที่ผลิต		รวม
	ไม้แบบสำเร็จ	อื่นๆ	
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร	9 (69.23)	19 (65.52)	28 (66.67)
มากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป	4 (30.77)	10 (34.48)	14 (33.33)
รวม	13 (100.00)	29 (100.00)	42 (100.00)

Chi-square = 0.056

df=1

Significance = 1.000

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4 สมมติฐานที่ 4 เส้นรอบวงของไม้ที่ใช้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ปรากฏดังตารางที่ 42

ผลการศึกษา จากตารางที่ 42 และภาพที่ 32 พบว่าปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ กับเส้นรอบวงของไม้ที่ใช้ ปรากฏผลดังนี้

น้อยกว่าหรือเท่ากับ 60 เซนติเมตร มีปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 63.16 และมากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 36.84

มากกว่า 60 เซนติเมตร ขึ้นไป มีปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 69.57 และมากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 30.43

เมื่อทดสอบปัจจัยระหว่างเส้นรอบวงของไม้ที่ใช้ กับความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ พบว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 0.748 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า เส้นรอบวงของไม้ที่ใช้ ไม่มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ สรุปได้ว่าเส้นรอบวงน้อยกว่าหรือเท่ากับ 60 เซนติเมตร หรือมากกว่า 60 เซนติเมตร ขึ้นไป มีความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 42 ความสัมพันธ์ระหว่างเส้นรอบวงของไม้ที่ใช้ กับความต้องการไม้สักจากสวนป่า
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

ปริมาณความต้องการใช้ไม้ของ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	เส้นรอบวงของไม้ที่ใช้		รวม
	น้อยกว่าหรือ เท่ากับ 60 ซม.	มากกว่า 60 เซนติเมตร ขึ้นไป	
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร	12 (63.16)	16 (69.57)	28 (66.67)
มากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป	7 (36.84)	7 (30.43)	14 (33.33)
รวม	19 (100.00)	23 (100.00)	42 (100.00)

Chi-Square = 0.192

df=1

Significance = 0.748

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5 สมมติฐานที่ 5 ความยาวไม้ที่ใช้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่
ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การ
อุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ปรากฏดังตารางที่ 43

ผลการศึกษา จากตารางที่ 43 พบว่าปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การ
อุตสาหกรรมป่าไม้ กับความยาวไม้ที่ใช้ ปรากฏผลดังนี้

ความยาวไม้สักน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4 เมตร มีปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การ
อุตสาหกรรมป่าไม้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 100.00

ความยาวไม้สักมากกว่า 4 เมตร ขึ้นไป มีปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การ
อุตสาหกรรมป่าไม้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 53.33 และมากกว่า 3
ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 46.67

เมื่อทดสอบปัจจัยระหว่างความยาวไม้ที่ใช้ กับความต้องการไม้สักท่อนจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ พบว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 0.003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า ความยาวไม้ที่ใช้ มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ สรุปได้ว่าความยาวไม้ที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 4 เมตร หรือมากกว่า 4 เมตร ขึ้นไป มีความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ แตกต่างกัน

ตารางที่ 43 ความสัมพันธ์ระหว่างความยาวไม้ที่ใช้ กับความต้องการไม้สักท่อนจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

ปริมาณความต้องการใช้ไม้ของ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	ความยาวไม้ที่ใช้		รวม
	น้อยกว่าหรือ เท่ากับ 4 เมตร	มากกว่า 4 เมตร ขึ้นไป	
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร	12 (100.00)	16 (53.33)	28 (66.67)
มากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป	0 (0.00)	14 (46.67)	14 (33.33)
รวม	12 (100.00)	30 (100.00)	42 (100.00)

Chi-Square = 8.400*

df=1

Significance = 0.003

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.6 สมมติฐานที่ 6 ราคาไม้ที่ต้องการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ไม่มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ปรากฏดังตารางที่ 44

ผลการศึกษา จากตารางที่ 44 พบว่าปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ กับราคาไม้ที่ต้องการ ปรากฏผลดังนี้

น้อยกว่าหรือเท่ากับ 6,000 บาท/ลูกบาศก์เมตร มีปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 81.82 และมากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 18.18

มากกว่า 6,000 บาท/ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป มีปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 61.29 และมากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 38.71

เมื่อทดสอบปัจจัยระหว่างราคาไม้ที่ต้องการ กับความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ พบว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 0.283 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า ราคาไม้ที่ต้องการ ไม่มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ สรุปได้ว่าราคาไม้ที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 6,000 บาท/ลูกบาศก์เมตรหรือมากกว่า 6,000 บาท/ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป มีความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 44 ความสัมพันธ์ระหว่างราคาไม้ที่ต้องการ กับความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การ
อุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

ปริมาณความต้องการใช้ไม้ของ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	ราคาไม้ที่ต้องการ		รวม
	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 6,000 บาท/ลบ.ม.	มากกว่า 6,000 บาท/ลบ.ม. ขึ้นไป	
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร	9 (81.82)	19 (61.29)	28 (66.67)
มากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป	2 (18.18)	12 (38.71)	14 (33.33)
รวม	11 (100.00)	31 (100.00)	42 (100.00)

Chi-Square = 1.540

df=1

Significance = 0.283

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.7 สมมติฐานที่ 7 แหล่งวัตถุดิบที่มีต่อความต้องการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้
ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มีผลต่อความต้องการไม้สักจาก
สวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

ผลการศึกษา จากตารางที่ 45 พบว่าปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การ
อุตสาหกรรมป่าไม้ กับผลต่อความต้องการที่มีต่อแหล่งวัตถุดิบ ปรากฏผลดังนี้

แหล่งวัตถุดิบ ไม่มีผลต่อความต้องการที่มีต่อ มีปริมาณความต้องการใช้ไม้ของ
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 60.00 และมากกว่า
3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 40.00

แหล่งวัดดูดิบ มีผลต่อความต้องการ มีปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 72.73 และมากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 27.27

เมื่อทดสอบปัจจัยระหว่างแหล่งวัดดูดิบ ที่มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ พบว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 0.515 ซึ่งมีความมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าแหล่งวัดดูดิบที่มีผลต่อความต้องการ ไม้มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ สรุปได้ว่า แหล่งวัดดูดิบไม่มีหรือมีผลต่อความต้องการ ไม้มีต่อความต้องการไม้สักก่อนจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 45 ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งวัดดูดิบที่มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

ปริมาณความต้องการใช้ไม้ของ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	ผลต่อความต้องการที่มีต่อแหล่งวัดดูดิบ		รวม
	ไม่มี	มี	
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร	12 (60.00)	16 (72.73)	28 (66.67)
มากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป	8 (40.00)	6 (27.27)	14 (33.33)
รวม	20 (100.00)	22 (100.00)	42 (100.00)

Chi-Square = 0.764

df=1

Significance = 0.515

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.8 สมมติฐานที่ 8 ระยะทางในการขนส่งของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมป่าไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมป่าไม้ในจังหวัดแพร่

ผลการศึกษา จากตารางที่ 46 พบว่าปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ กับระยะทางในการขนส่ง ปรากฏผลดังนี้

น้อยกว่าหรือเท่ากับ 80 กิโลเมตร มีปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 33.33 และมากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 66.67

มากกว่า 80 กิโลเมตร ขึ้นไป มีปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 69.23 และมากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 30.77

เมื่อทดสอบปัจจัยระหว่างระยะทางในการขนส่ง กับความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมป่าไม้ในจังหวัดแพร่ โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ พบว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 0.254 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า ระยะทางในการขนส่ง ไม่มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมป่าไม้ในจังหวัดแพร่ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ สรุปได้ว่า น้อยกว่าหรือเท่ากับ 80 กิโลเมตรหรือมากกว่า 80 กิโลเมตร ขึ้นไป มีความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมป่าไม้ในจังหวัดแพร่ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 46 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางในการขนส่ง กับความต้องการไม้สักจากสวนป่า
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

ปริมาณความต้องการใช้ไม้ของ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	ระยะทางในการขนส่ง		รวม
	น้อยกว่าหรือ เท่ากับ 80 กิโลเมตร	มากกว่า 80 กิโลเมตร ขึ้นไป	
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร	1 (33.33)	27 (69.23)	28 (66.67)
มากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป	2 (66.67)	12 (30.77)	14 (33.33)
รวม	3 (100.00)	39 (100.00)	42 (100.00)

Chi-Square = 1.615

Df=1

Significance = 0.254

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.9 สมมติฐานที่ 9 ฤดูกาลที่มีผลต่อความต้องการไม้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ใน
จังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวน
ป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

ผลการศึกษา จากตารางที่ 47 พบว่าปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การ
อุตสาหกรรมป่าไม้ กับฤดูกาลที่มีผลต่อความต้องการไม้ ปรากฏผลดังนี้

ตลอดปี มีปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ น้อยกว่าหรือ
เท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 62.50 และมากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ
37.50

อื่น ๆ (มกราคม-เมษายน) มีปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 72.22 และมากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 27.78

เมื่อทดสอบความปึงจัยระหว่างฤดูกาลที่มีผลต่อความต้องการไม้ กับความต้องการไม้ สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ โดยใช้ค่าสถิติ ไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 0.742 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับ นัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า ฤดูกาลที่มีผลต่อความต้องการไม้ ไม่มีผลต่อความต้องการไม้สัก จากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่วางไว้ สรุปได้ว่า ตลอดปีหรืออื่น ๆ (มกราคม-เมษายน)มีความต้องการไม้สักจากสวน ป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 47 ความสัมพันธ์ระหว่างฤดูกาลที่มีผลต่อความต้องการไม้ กับความต้องการไม้สักจาก สวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

ปริมาณความต้องการใช้ไม้ของ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	ฤดูกาลที่มีผลต่อความต้องการไม้		รวม
	ตลอดปี	อื่นๆ	
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร	15 (62.50)	13 (72.22)	28 (66.67)
มากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป	9 (37.50)	5 (27.78)	14 (33.33)
รวม	24 (100.00)	18 (100.00)	42 (100.00)

Chi-Square = 0.438

df=1

Significance = 0.742

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.10 สมมติฐานที่ 10 การมีร้านจำหน่ายเองของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่า องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ปรากฏดังตารางที่ 48

ผลการศึกษา จากตารางที่ 48 พบว่าปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ กับการมีร้านจำหน่ายเอง ปรากฏผลดังนี้

การไม่มีร้านจำหน่ายเอง มีปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 75.86 และมากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 24.14

การมีร้านจำหน่ายเอง มีปริมาณความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ มากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 53.85 และน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 46.15

เมื่อทดสอบปัจจัยระหว่างการมีร้านจำหน่ายเอง กับความต้องการไม้สักท่อนจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 0.082 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า การมีร้านจำหน่ายเอง ไม่มีผลต่อความต้องการไม้สักท่อนจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ สรุปได้ว่า การไม่มีและมีการมีร้านจำหน่ายเอง มีความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 48 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีร้านจำหน่ายเอง กับความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

ปริมาณความต้องการใช้ไม้ของ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	การมีร้านจำหน่ายเอง		รวม
	ไม่มี	มี	
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ลูกบาศก์เมตร	22 (75.86)	6 (46.15)	28 (66.67)
มากกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป	7 (24.14)	7 (53.85)	14 (33.33)
รวม	29 (100.00)	13 (100.00)	42 (100.00)

Chi-Square = 3.565

df=1

Significance = 0.082

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 49 สรุปการทดสอบสมมติฐานในภาพรวมความต้องการไม้สักองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ตัวแปรอิสระที่ทดสอบ	ความต้องการไม้สัก	
	Sig	Chi – square
เพศ	0.750 ^{ns}	0.191
การศึกษา	0.738 ^{ns}	0.214
ประเภทผลิตภัณฑ์หลักที่ผลิต	1.000 ^{ns}	0.056
เส้นรอบวงของไม้	0.748 ^{ns}	0.192
ความยาวไม้	0.003 ^s	8.400*
ราคาไม้	0.283 ^{ns}	1.540
แหล่งวัตถุดิบ	0.515 ^{ns}	0.764
ระยะทางในการขนส่ง	0.254 ^{ns}	1.615
ฤดูกาล	0.742 ^{ns}	0.438
การมีร้านค้าของตนเอง	0.082 ^{ns}	3.565

หมายเหตุ: ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

s = มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 95 %

* = มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 95 %

5. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

จากข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ พบว่า ไม้สักขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ มีไม่เพียงพอที่ตรงกับความต้องการมากที่สุดร้อยละ 30.61 และ รองลงมาคือต้องการให้มีการจัดสรรไม้ให้กับโรงงานที่มีใบอนุญาตถูกต้องก่อน เพื่อการแข่งขันที่เป็นธรรม ร้อยละ 10.21 ส่วนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านอื่นๆ คือ ต้องการให้มีการปรับระเบียบ ข้อบังคับบางข้อ เพื่อให้ใช้ไม้ได้อย่างคุ้มค่า ขนาดของไม้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ใช้ประโยชน์ได้น้อย ข้าราชการประมุขไม้ทั่วถึง รัฐควรเปิดโอกาสให้โรงงานที่ทำปาร์เก้ ทำขนาดยาวกว่า 45 เซนติเมตรได้ เพื่อใช้ไม้ให้คุ้มค่าที่สุด องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่ป่าไม้ควรร่วมมือ ประสานงานกันเพื่อให้การดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมไม้ ในด้านการผลิตและการตลาดเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 50 ข้อเสนอแนะต่อองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่ป่าไม้เพื่อให้สินค้าตรงตามความต้องการของตลาดและประสิทธิภาพการผลิตของโรงงาน

ข้อเสนอแนะต่อองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่ป่าไม้เพื่อให้สินค้าตรงตามความต้องการของตลาดและประสิทธิภาพการผลิตของโรงงาน		ร้อยละ
1	ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มีไม่เพียงพอที่ตรงกับความต้องการ	30.61
2	อยากให้มีการจัดสรรไม้ให้กับโรงงานที่มีใบอนุญาตถูกต้องก่อน เพื่อการแข่งขันที่เป็นธรรม	10.20
3	ต้องการให้มีการปรับระเบียบ ข้อบังคับบางข้อ เพื่อให้ใช้ไม้ได้อย่างคุ้มค่า	6.12
4	ขนาดของไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ใช้ประโยชน์ได้น้อย	4.08
5	ข่าวสารการประมูลไม่ทั่วถึง	4.08
6	รัฐควรเปิดโอกาสให้โรงงานที่ทำปาร์เก้ ทำขนาดยาวเกิน 45 เซนติเมตรได้	4.08
7	ให้ช่วยจัดหาไม้ให้กับกลุ่มสหกรณ์	4.08
8	การบริการลูกค้า ส่งต่างจังหวัดได้	2.04
9	การประมูลไม้ทำให้ไม้มีราคาแพง	2.04
10	ควรมีการจับฉลากเวลาที่มีการประมูลไม้	2.04
11	ความโตของไม้ไม่ได้ขนาดตามความต้องการ	2.04
12	ต้องการให้เจ้าหน้าที่รัฐเห็นความสำคัญของชาวบ้านและผู้ประกอบการ	2.04
13	ต้องการให้มีการเปิดประมูลให้สม่ำเสมอ	2.04
14	ต้องการให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จัดไม้ให้เพียงพอต่อความต้องการ	2.04
15	ปรับระเบียบการบริหารขององค์การอุตสาหกรรม ในการประมูลไม้	2.04
16	ปรับระเบียบให้ส่งออกไม้แปรรูป ไซ ซอย	2.04
17	ผ่อนผันเรื่องของกฎระเบียบและข้อบังคับ	2.04
18	แยกการประมูลไม้ระหว่างผู้ทำโรงงานที่มีใบอนุญาตกับประชาชนทั่วไป	2.04
19	รัฐควรช่วยให้สามารถแปรรูปไม้ โดยการเช่าเครื่อง ทำไม้คิ้ว เพื่อเพิ่มมูลค่าของไม้	2.04
20	ต้องการให้เจ้าหน้าที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ และเจ้าหน้าที่ป่าไม้ร่วมมือกันในการพัฒนาอุตสาหกรรมไม้ใน จ.แพร่	2.04
รวม		100.00

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ของอุตสาหกรรมไม้ ในจังหวัดแพร่ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ เพื่อศึกษาข้อมูลลักษณะความต้องการไม้สักของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ วิเคราะห์หาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการไม้สักก่อนจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ โรงงานอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ขออนุญาตจากองค์การอนุญาต กรมป่าไม้ และใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ที่ยังไม่ปิดกิจการ มีจำนวน 42 ราย

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลกระจายพื้นที่ในการเก็บแบบสอบถามให้ครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ในจังหวัดแพร่ โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลประมาณ 30 วันทำการ โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณค่าร้อยละ สำหรับข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลความต้องการไม้สักก่อนจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ และวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการไม้สักก่อนจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ จำแนกตามสถานภาพ ด้านเพศ การศึกษา ประเภทผลิตภัณฑ์หลักที่ผลิต เส้นรอบวงของไม้ที่ใช้ ความยาวไม้ที่ใช้ ราคาไม้ที่ต้องการ แหล่งวัตถุดิบที่มีผลต่อความต้องการ ระยะทางในการขนส่ง ฤดูกาลที่มีผลต่อความต้องการไม้ และการมีร้านจำหน่ายเอง ใช้ค่า Chi-square (χ^2) ด้วยวิธีของฟิชเชอร์ และข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (open-ended) ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติทั้งหมดใช้การวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคม

สรุป

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่พบว่าเป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 30-50 ปี มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น ขึ้นไป ประกอบกิจการแบบส่วนบุคคล มีอายุการตั้งกิจการระหว่าง 5-10 ปี และมีจำนวนพนักงานระหว่าง 10-30 คน

ข้อมูลการผลิตทั่วไปของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ พบว่าผู้ประกอบการทำการผลิตเฟอร์นิเจอร์และบานประตูหน้าต่าง โดยได้ใช้ไม้ที่มีเส้นรอบวงมากกว่า 60 เซนติเมตร ขึ้นไป ความยาวมากกว่า 4 เมตร ขึ้นไป และราคามากกว่า 6,000 บาท/ลบ.ม. ขึ้นไป และมีความต้องการแหล่งวัตถุดิบจากสวนป่าแม่คำมี สาเหตุที่ใช้ไม้ของสวนป่าเนื่องจากมีคุณภาพดีตรงตามความต้องการ มีความต้องการใช้ไม้สักท่อน 1-3 ลูกบาศก์เมตร/วัน มีระยะทางมากกว่า 80 กิโลเมตรในการขนส่งที่ไม่กระทบต่อความต้องการวัตถุดิบ มีความต้องการไม้สักตลอดทั้งปี สวนแม่คำมีเป็นแหล่งที่มาของไม้ท่อนที่ป้อนโรงงานจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ โดยใช้รถบรรทุก 6 ล้อในการขนส่ง มีค่าเฉลี่ยในการขนส่งระหว่าง 500-600 บาท/ลูกบาศก์เมตร วัตถุดิบ/ ราคาและคุณภาพเป็นปัญหาและอุปสรรคในด้านปัจจัยการผลิต จึงต้องมีแหล่งวัตถุดิบจากสวนป่าเอกชนที่ใช้ นอกเหนือจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เพราะมีแนวโน้มความต้องการใช้ไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เพิ่มขึ้น ส่วนเศษไม้สักท่อนที่เหลือจากการแปรรูปจะขายให้กับกลุ่มที่ทำอุตสาหกรรมอื่นนำไปผลิตต่อ เช่น ทำของจิว และของใช้ภายในบ้าน

ข้อมูลการตลาดทั่วไปของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีการขายผลิตภัณฑ์ทั้งปลีกและส่ง ไม่มีการตั้งหน้าร้านเพื่อจำหน่ายผลิตภัณฑ์ มีการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น ระหว่าง 0-20 % และมีการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่างจังหวัด ระหว่าง 61-80% มีราคาในการจัดจำหน่ายเป็นปัญหาและอุปสรรคด้านการตลาด

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ที่ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ปรากฏว่าความยาวไม้ที่ใช้ มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ คือ ไม้สักขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ มีไม้เพียงพอต่อความต้องการ และ ต้องการให้มีการจัดสรรไม้ให้กับโรงงานที่มีใบอนุญาตถูกต้องก่อน เพื่อการแข่งขันที่เป็นธรรม ต้องการให้มีการปรับระเบียบ ข้อบังคับบางข้อ เพื่อให้ใช้ไม้ได้อย่างคุ้มค่า ขนาดของไม้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ใช้ประโยชน์ได้น้อย ข่าวดูการประมูลไม้ทั่วถึง รัฐควรเปิดโอกาสให้โรงงานที่ทำปาร์เก้ ทำขนาดยาวกว่า 45 เซนติเมตรได้ เพื่อใช้ไม้ให้คุ้มค่าที่สุด องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่ป่าไม้ควรร่วมมือ ประสานงานกันเพื่อให้การดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมไม้ ในด้านการผลิตและการตลาดเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปด้าน เพศ การศึกษา ประเภทผลิตภัณฑ์หลักที่ผลิต เส้นรอบวงของไม้ที่ต้องการใช้ ความยาวไม้ที่ต้องการใช้ ราคาไม้ที่ต้องการ แหล่งวัตถุดิบต่อมีผลความต้องการ ระยะทางในการขนส่ง ฤดูกาลที่มีผลต่อความต้องการไม้ และการมีร้านจำหน่ายเองผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางการแก้ไขด้านความต้องการ ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ในจังหวัดแพร่ เป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะต่อองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ควรปรับปรุงการบริหารและจัดการไม้สักให้เพียงพอต่อความต้องการของการผลิตในแต่ละประเภทของกิจการ ควรมีการทบทวนกฎ ระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถใช้ไม้ได้อย่างคุ้มค่าที่สุด ควรมีการแจกจ่ายเอกสารการประมูลไม้ให้ทั่วถึง และแบ่งประเภทกิจการที่เข้าร่วมประมูลไม้ที่แน่นอน เพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละกิจการได้อย่างถูกต้องและตรงตามประเภทการใช้ไม้ ควรจะมีการศึกษาว่าปัจจัยที่ทำให้ผู้ประกอบการ มีความต้องการไม้จากสวนป่าแม่คำมี เป็นจำนวนมาก มาจากปัจจัยต้นเหตุไหน เพื่อจะได้ไปใช้ปรับปรุงสวนป่าต่างๆที่เหลือ ให้มีไม้ที่มีคุณภาพ ควรจะต้องเร่งพัฒนา กลยุทธ์และยุทธศาสตร์ ต่าง ๆมาใช้ในองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ใหม่ เนื่องจากผู้ประกอบการมีแหล่งวัตถุดิบอื่น นอกจาก องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ คือ สวนป่าเอกชน ถึงร้อยละ 88.10

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ควรมีการบริหารจัดการไม้ ในเรื่องของการตัด การเก็บ และการจำหน่าย จากสมมติฐาน ข้อที่ 9 ในเรื่องของฤดูกาล สรุปได้ว่า ความต้องการ ตลอดปีหรืออื่น ๆ (มกราคม-เมษายน) มีความต้องการไม้สักก่อนจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของ

อุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่ ไม่แตกต่างกัน แสดงว่าน้ำหนักความสำคัญของความต้องการไม้ ในช่วง เดือน มกราคม – เมษายน (ร้อยละ 42.86) จำนวนผู้ประกอบการ มีความต้องการมาก พอๆ กับ มีความต้องการ ไม้ ตลอดทั้ง ปี (ร้อยละ 57.14) ซึ่งในช่วงฤดูกาลนี้(มกราคม – เมษายน) มีความต้องการมากในการปลูกสร้างบ้าน ควรมีการบริหารจัดการให้มีความเพียงพอเหมาะสม ส่วนฤดูกาลอื่น ควรรจะต้องมีการประเมินการทำไม้ออก ไม้ให้ออกมามากเกิน (เพื่อให้ไม้ที่ยังไม่โดนตัดมี ปริมาตรเพิ่มพูน)

2. ข้อเสนอแนะต่อผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการ ควรจดทะเบียนเพื่อให้มีใบอนุญาตที่ถูกต้อง ทำให้สามารถรับสิทธิที่ ถูกต้องตามกฎหมายได้ ควรแจ้งความต้องการและข้อเสนอแนะให้กับองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เพื่อการปรับปรุงการทำงานและการบริการเพื่อตอบสนองความต้องการได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ควรมีการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ มีความแตกต่าง มีความคิดสร้างสรรค์ในตัวสินค้าใหม่ๆ (นำเศษไม้ที่เหลือจากการผลิต ในผลิตภัณฑ์หลักมา ผลิตเป็นสินค้าตัวใหม่ เพื่อให้สินค้ามีมูลค่าเพิ่ม ขึ้น) ซึ่งเป็นการใช้ไม้ที่มีประสิทธิภาพจากผลการวิจัยพบว่าความยาวของไม้มีผลต่อความต้องการ ไม้สักซึ่งผู้ประกอบการ มีความต้องการไม้ที่มีขนาดยาวมากกว่า 4 เมตร (ในกระบวนการผลิต ผู้ประกอบการไม่นิยมใช้วิธีต่อไม้ในแนวยาว) ซึ่งควรมีการพัฒนารูปแบบในด้านกระบวนการ ผลิต เช่น การต่อไม้สั้น ให้เป็นไม้ยาว โดยใช้เทคโนโลยีการทำไม้ประสาน ซึ่งจะเป็นการใช้ไม้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถลดต้นทุนการผลิตได้

3. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งต่อไปในเรื่องนี้ควรใช้สถิติอื่นประกอบเพิ่มเติมด้วย เช่น F-test t-test หรือ regression analysis ซึ่งจะสามารถตอบผลการศึกษาค้นคว้าได้ครอบคลุม ครบถ้วนมากขึ้น ควรมี การศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องของการขออนุญาต และการใช้ไม้ ของโรงงานแปรรูปไม้ชั่วคราว เพราะในการขออนุญาตนั้นมีขั้นตอนการขอที่ไม่ยุ่งยาก เปลี่ยนชื่อผู้ขออนุญาตตลอดเวลาในพื้นที่ เดียวกัน ซึ่งเป็นการ ควบคุมการแปรรูปและการบริโภคไม้ได้ยาก (มีการทำไม้เหมือนกับโรงงาน แปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร เพียงแต่ไม่สามารถออกหนังสือกำกับออกนอกจังหวัดได้)

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- กรมป่าไม้. 2542. ทางรอดของผู้ปลูกสวนป่าและอุตสาหกรรมป่าไม้. ส่วนปลูกป่าเอกชน สำนักส่งเสริมการปลูกป่า, กรุงเทพฯ.
- ทรงศักดิ์ วิฑูรย์ และเจอดพงษ์ มกรณ. 2525. การศึกษาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมการแกะสลักไม้และประดิษฐ์กรรมไม้ภาคเหนือ. ฝ่ายเศรษฐกิจป่าไม้ กองแผนงาน กรมป่าไม้, กรุงเทพฯ.
- ประคอง อินทรจันทร์, สมเพ็ชร มังกรดิน, สถิต วัชรกิตติ และวุฒิพล หัวเมืองแก้ว. 2524. การศึกษาปริมาณความต้องการไม้ท่อนของโรงงานไม้แปรรูปไม้ประเทศไทย ปี 2523. รายงานวนศาสตร์วิจัย. คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ปรีชา เกียรติกระจาย. 2532. การใช้ประโยชน์และของป่า. น. 203 – 211. ครุกับการพัฒนาป่าไม้ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. คณะวนศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ฝ่ายสถิติป่าไม้. 2549. สถิติการป่าไม้ของประเทศไทยปี 2549. กองแผนงาน กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, กรุงเทพฯ.
- ฝ่ายสถิติป่าไม้. 2550. สถิติการป่าไม้ของประเทศไทยปี 2550. กองแผนงาน กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, กรุงเทพฯ.
- พิทยา จำปาแก้ว. 2545. การวิเคราะห์ทางการเงินของสวนป่าไม้สัก ภายใต้โครงการส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจ ในท้องที่อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิศพิไล กันทะภักย์. 2548. แนวโน้มความต้องการไม้แปรรูปและมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ไม้ของกรมราชทัณฑ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- พสุธา สุนทรห้าว. 2542. อุปทานไม้ท่อนยูคาลิปตัสและการวิเคราะห์ด้านการเงินของสวนป่าภาคเอกชนในประเทศไทยปี พ.ศ. 2540. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วุฒิพล หัวเมืองแก้ว. 2522. อุปสงค์และอุปทานของไม้แปรรูปในประเทศไทย. น. 120 – 133. ใน รายงานการประชุมการป่าไม้ ประจำปี 2522. กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ.
- วุฒิพล หัวเมืองแก้ว. 2528. เศรษฐศาสตร์ป่าไม้. ภาควิชาการจัดการป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- วารินทร์ ตรีมงคล. 2545. การวิเคราะห์อุปสงค์ที่มีต่อไม้แปรรูปและการตลาดผลิตภัณฑ์ไม้รองรับสินค้าในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิไลลักษณ์ ไทยอุดต่าห์, ปรีดา ฉันทะกุล และสมพงษ์ อรพินธ์. 2528. รายงานผลการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ต้นทุน - กำไรของการปลูกสร้างสวนป่า. สภาวิจัยแห่งชาติ, กรุงเทพฯ
- ศูนย์วิจัยป่าไม้. 2542. รายงานการศึกษาโครงการสินค้ายุทธศาสตร์เกษตร: กรณีไม้เศรษฐกิจเสนอสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ศิริ ภู่งษ์วัฒนา. 2532. การบริหารการตลาด (พร้อมบทความและกรณีศึกษา). ภาควิชาการตลาด. คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สุทธิ ประเดณรี. 2524. อุปสงค์ไม้และแนวทางแก้ปัญหาไม้ขาดแคลนในอนาคต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สันติ สุขอาด. 2545. การตลาดป่าไม้. ภาควิชาการจัดการป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

สภาวิจัยแห่งชาติ. 2538. ไม้โตเร็วเนกประสงค์พื้นเมืองของประเทศไทย. กรุงเทพฯ.

สมคิด ทักษิณวิสุทธิ. 2531. หลักการตลาดสินค้าเกษตร. ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตร
คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

สมบูรณ์ กันธโชติ. 2531. การตลาดสินค้าที่ทำจากไม้. รายงานการประชุมการป่าไม้ ประจำปี
2531. กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ.

สมเพ็ชร มังกรดิน. 2528. เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรป่าไม้. ภาควิชาการจัดการป่าไม้
คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

เสรี นันตา. 2542. การวิเคราะห์อุปสงค์และอุปทานของไม้แปรรูปในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อานวย คอวนิช. 2523. อุตสาหกรรมไม้ขั้นพื้นฐาน. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่ง
ประเทศไทย จำกัด, กรุงเทพฯ.

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้. 2534. คู่มือการทำไม้และจำหน่ายไม้ยูคาลิปตัสในสวนป่า อ.อ.ป. ส่วน
แผนงานและสถิติ ฝ่ายทำไม้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้.
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ.

_____. 2537. โครงการปลูกและใช้ประโยชน์สวนป่า. องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้. กระทรวง
เกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ.

_____. 2541. แผนการดำเนินงานขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ประจำปี 2541. กระทรวง
เกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ.

อุ้นเรือน อมาตยกุล และอุมาพร ชูโชติรส. 2529. รายงานภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเฉพาะ
ประเภท ปี 2529. กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักปลัดกระทรวง กระทรวงอุตสาหกรรม,
กรุงเทพฯ.

อัศวิน ฐศิริวัฒน์. 2542. การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของโครงการส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจในท้องที่จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Hoamuangkaew, W. 1978. **Analysis of supply and demand for lumber in Thailand.** Ph.D. Dissertation, University of the Philippines at Los Banos.

Kotler, P. 1988. **Marketing Management: Analysis, Planning, Implementation and Control.** Prentice Hall International Inc., New Jersey.

หมายเลขแบบสอบถาม.....

แบบสอบถาม**เรื่อง**

**ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่**

.....

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาการบริหารทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อม คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ของอุตสาหกรรมไม้ ในเขตพื้นที่จังหวัดแพร่ ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจะสามารถนำไปเป็นแนวทางในการบริหารการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้ไม้สักสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทั้งระบบ และสามารถคาดคะเนแนวโน้มและปัจจัยต่างๆ ที่จะมีผลต่อความต้องการใช้ไม้สัก สามารถแก้ปัญหาการขาดสภาพคล่องทางการเงินขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ และ ปัญหาการขาดแคลนไม้สักของโรงงานอุตสาหกรรมไม้ ในอนาคตได้ โดยจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ ผลการวิจัยจะเสนอในลักษณะภาพรวม ดังนั้นความคิดเห็นใดๆ ของผู้ตอบจะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแต่ประการใด

ลักษณะแบบสอบถาม แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทางการผลิต

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทางการตลาด

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
ของอุตสาหกรรมไม้ในจังหวัดแพร่

**Factors Affecting Teak Requirements from Forest Plantation of Forest
Industry Organization by Wood Industries in Phrae Province**

.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของโรงงาน

ทำการสำรวจเมื่อ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. ชื่อผู้ให้ข้อมูล.....
2. อายุ..... ปี
3. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุด
 - () ต่ำกว่ามัธยมศึกษา
 - () ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือ เทียบเท่า
 - () ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ เทียบเท่า
 - () ระดับอนุปริญญา หรือ เทียบเท่า
 - () ระดับปริญญาตรี หรือ เทียบเท่า
 - () สูงกว่าปริญญาตรี
4. ชื่อทางการค้า.....ประเภทของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้
 - () บริษัทจำกัด
 - () ห้างหุ้นส่วนจำกัด
 - () ส่วนบุคคล
 - () อื่นๆ (ระบุ).....

5. สถานที่ตั้งเลขที่..... หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....

6. ตั้งเมื่อ พ.ศ.....

7. จำนวนคนงานที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมไม้ทั้งหมด.....คน
ชาย.....คน หญิง.....คน

8. ค่าจ้างแรงงานต่อวัน ตามลักษณะการจ้าง

ก. จ้างเหมา.....บาท/วัน

ข. รายวัน.....บาท/วัน

ค. จ้างประจำ.....บาท/วัน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการผลิตของโรงงาน

1. ท่านใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้หรือไม่

() ไม่ได้ใช้ (ตอบส่วนที่ 2.1)

() ใช้ (ตอบส่วนที่ 2.2)

ส่วนที่ 2.1 ข้อมูลการผลิตสำหรับอุตสาหกรรมไม้ที่ไม่ได้ใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

2. โรงงานของท่านทำอุตสาหกรรมการผลิตประเภทใด

() อุตสาหกรรมการผลิตเฟอร์นิเจอร์

() อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องใช้ในครัวเรือน

() อุตสาหกรรมการผลิตบานประตู - หน้าต่าง

() อุตสาหกรรมบ้านสำเร็จรูป

() อุตสาหกรรมไม้พื้นปาร์เก้-โมเสค

() อุตสาหกรรมไม้แบบสำเร็จ

() อื่นๆ.....

3. ท่านมีแนวโน้มที่จะใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้หรือไม่
- () มีแนวโน้มที่จะใช้ (ตอบข้อที่ 6 – 7)
- () ไม่มีแนวโน้มจะใช้ (ตอบข้อที่ 4 - 5)
4. เพราะเหตุใด ท่านจึงไม่มีแนวโน้มที่จะใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
- () ปัญหาด้านกฎหมาย
- () ผลกระทบที่ทำให้จำเป็นต้องใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
- () ราคาแพง
- () คุณภาพวัตถุดิบไม่ดี
- () ระยะทางจากโรงงานถึงสวนป่าไกล
- () หลายขั้นตอนยุ่งยาก, ไม่สะดวก
- () การบริหาร - บริการ ยังไม่เป็นที่พึงพอใจ
- () อื่นๆ.....
5. ท่านใช้วัตถุดิบจากแหล่งใดในการผลิตสินค้า
- () สวนป่าของเอกชน
- () ไม้หัวไร่ปลายนา
- () ไม้ต่างประเทศ
- () อื่นๆ.....
6. ท่านคาดว่าจะใช้ไม้สักจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ในการผลิตเมื่อใด
- () ภายใน 1 ปี
- () ภายใน 2 - 3 ปี
- () ภายใน 1 - 2 ปี
- () ภายใน 3 ปี
7. ลักษณะไม้สักสวนป่าที่ท่านคาดว่าจะต้องการใช้ในอนาคตควรมีลักษณะอย่างไร อายุ (ปี)
- () ต่ำกว่า 15 ปี
- () 15 – 20 ปี
- () 20 – 25 ปี
- () 25 – 30 ปี
- () 30 ปี ขึ้นไป

ขนาดความโตระหว่างท่อน(เซนติเมตร)

☐ 30 - 40 เซนติเมตร	☐ 40 - 50 เซนติเมตร
☐ 50 - 60 เซนติเมตร	☐ 60 - 70 เซนติเมตร
☐ 70 เซนติเมตรขึ้นไป	

ความยาว(เมตร)

☐ ต่ำกว่า 2 เมตร	☐ 2 - 4 เมตร
☐ 4 - 6 เมตร	☐ 6 เมตรขึ้นไป

ส่วนที่ 2.2 ข้อมูลการผลิตสำหรับอุตสาหกรรมไม้ที่ไม่ได้สกัดจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

8. โรงงานต้องการไม้สกัดจากสวนป่าขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เข้ามาเพื่อทำอุตสาหกรรมประเภทใด

- ☐ อุตสาหกรรมการผลิตเฟอร์นิเจอร์
- ☐ อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องใช้ในครัวเรือน
- ☐ อุตสาหกรรมการผลิตบานประตู - หน้าต่าง
- ☐ อุตสาหกรรมบ้านสำเร็จรูป
- ☐ อุตสาหกรรมไม้พื้นปาร์เก้-โมเสค
- ☐ อุตสาหกรรมไม้แบบสำเร็จ
- ☐ อื่นๆ.....

9. ลักษณะไม้สกัดสวนป่าที่ต้องการใช้ควรมีลักษณะอย่างไร อายุ(ปี)

☐ ต่ำกว่า 15 ปี	☐ 15 - 20 ปี
☐ 20 - 25 ปี	☐ 25 - 30 ปี
☐ 30 ปี ขึ้นไป	

ขนาดความโตระหว่างท่อน(เซนติเมตร)

☐ 30 - 40 เซนติเมตร	☐ 40 - 50 เซนติเมตร
☐ 50 - 60 เซนติเมตร	☐ 60 - 70 เซนติเมตร
☐ 70 เซนติเมตรขึ้นไป	

ความยาว(เมตร)

☐ ต่ำกว่า 2 เมตร	☐ 2 - 4 เมตร
☐ 4 - 6 เมตร	☐ 6 เมตรขึ้นไป

10. ราคาไม้/ลูกบาศก์เมตรที่เหมาะสมกับความต้องการของท่าน
☐ ต่ำกว่า 3,500 บาท	☐ 3,500 - 4,500 บาท
☐ 4,500 - 6,000 บาท	☐ 6,000 - 8,000 บาท
☐ 8,000 - 10,000 บาท	☐ 10,000 บาท ขึ้นไป
11. แหล่งวัตถุดิบจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ มีผลต่อความต้องการไม้สักท่อนหรือไม่
☐ ไม่มี (สวนป่าไหนก็ได้)	
☐ มี (สวนป่าที่ท่านต้องการมากที่สุด)	
☐ วังจั่น	☐ แม่ยม-แม่เป่ง
☐ แม่สรอย	☐ แม่สิน-แม่สูง
☐ นาพูน	☐ แม่มาน
☐ แม่ก้อน-แม่สาย	☐ เด่นชัย
☐ แม่คำมี	☐ แม่คำปอง
☐ แม่แฮด	☐ โรงเรียนป่าไม้
☐ อื่นๆ.....	
12. เหตุผลที่ต้องการไม้สักท่อนในสวนป่าที่ท่านเลือกในข้อ 11
☐ ราคาไม่แพง
☐ คุณภาพไม้ดีตรงตามต้องการ
☐ ระยะทางไม่ไกล
☐ อื่นๆ.....
13. ปริมาณไม้สักท่อนที่ท่านต้องการใช้ผลิตได้อย่างเต็มประสิทธิภาพต่อวัน
☐ น้อยกว่า 1 ลูกบาศก์เมตร	☐ 1-3 ลูกบาศก์เมตร
☐ 4-6 ลูกบาศก์เมตร	☐ มากกว่า 6 ลูกบาศก์เมตร
☐ อื่นๆ.....	
14. ระยะทางจากโรงงานถึงสวนป่าที่มากที่สุดที่ท่านสามารถใช้เดินทาง(ขนส่ง)โดยไม่กระทบต่อความต้องการวัตถุดิบไม้สักท่อนของท่านได้
☐ น้อยกว่า 20 กิโลเมตร	☐ 20 - 40 กิโลเมตร
☐ 40 - 60 กิโลเมตร	☐ 60 - 80 กิโลเมตร
☐ มากกว่า 80 กิโลเมตร	

15. ท่านคิดว่าฤดูกาลไหนที่ผู้บริโภคหรือท่านเองมีความต้องการไม้สักจากองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มากที่สุด เพราะเหตุใด?

() มกราคม – เมษายน

() พฤษภาคม – สิงหาคม

() กันยายน – ธันวาคม

() ตลอดปี

16. แหล่งที่มาของไม้ท่อนที่ป้อนโรงงานจากสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้(ระบุชื่อสวน)

ชื่อสวน

เปอร์เซ็นต์

() วังจั่น

.....

() แม่ยม-แม่เปง

.....

() แม่สรอย

.....

() แม่สิน-แม่สูง

.....

() นาพูน

.....

() แม่มาน

.....

() แม่ก้อน-แม่สาย

.....

() เคนชัย

.....

() แม่คำมี

.....

() แม่คำปอง

.....

() แม่แฮด

.....

() โรงเรียนป่าไม้

.....

() อื่นๆ

.....

17. ราคาขนส่งไม้สักท่อน

พาหนะ.....

ราคาเฉลี่ย.....บาท/ลูกบาศก์เมตร

18. ท่านคิดว่าปัญหาและอุปสรรคในด้านปัจจัยการผลิตมีอะไรบ้าง

() เงินทุน

() เครื่องจักร

() แรงงาน

() วัตถุดิบ/ราคา,คุณภาพ

() กฎระเบียบข้อบังคับ

() การเมือง

() เศรษฐกิจ

() ฤดูกาล

() อื่น ๆ.....

19. นอกจากวัตถุดิบไม้สักท่อนจากสวนป่าขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้แล้วท่านยังมีแหล่งวัตถุดิบจากที่ใดอีกบ้าง

() ไม่มี	() มี
() สวนป่าของเอกชน	() ไม้หัวไร่ปลายนา
() ไม้ต่างประเทศ	() อื่นๆ.....

20. กิจกรรมของท่านมีแนวโน้มที่จะต้องการใช้ไม้สักท่อนของสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมเพิ่มหรือลดลงอย่างไร เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น

- () มีความต้องการเพิ่มขึ้น.....
- () มีความต้องการลดลง
- () มีความต้องการคงที่.....

21. เศษไม้สักท่อนที่เหลือจากการแปรรูปทำผลิตภัณฑ์หลักของท่าน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้อย่างไร

- () สามารถนำไปผลิตเป็น ผลิตภัณฑ์ใหม่ภายในโรงงาน เช่น.....
- () ขายให้กับกลุ่มที่ทำอุตสาหกรรมอื่นนำไปผลิตต่อ เช่น.....
- () ไม่สามารถนำเศษไม้ที่เหลือทำประโยชน์ต่อไปได้ (ทั้งเป็นขยะ เผา, ทำเชื้อเพลิง)
- () อื่นๆ.....

ส่วนที่ 3 ข้อมูลทางการตลาด

1. ลักษณะการขายผลิตภัณฑ์ที่โรงงานผลิต

() ขายปลีก	() ขายส่ง
() ขายผ่านตัวแทน	() อื่นๆ.....

2. โรงงานมีร้านค้าเป็นของตัวเองหรือไม่

- () ไม่มี
- () มี(โปรดระบุสถานที่ตั้ง).....

3. ผลิตภัณฑ์ที่โรงงานผลิตได้ส่งไปจำหน่ายที่ไหน

- ก. ในตลาดไม้ในท้องถิ่น.....เปอร์เซ็นต์
- ข. ในตลาดต่างจังหวัด.....เปอร์เซ็นต์

4. ปัญหาและอุปสรรคในการตลาดมีอะไรบ้าง

() คุณภาพของผลิตภัณฑ์	() ราคา
() การจำหน่าย	() การขนส่ง
() การเมือง	() กฎระเบียบข้อบังคับ
() อื่นๆ.....	

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ข้อเสนอแนะต่อองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่ป่าไม้เพื่อให้สินค้าตรงตามความต้องการของตลาดและประสิทธิภาพการผลิตของโรงงาน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ	นายไพโรจน์ สันป่าเป้า
เกิดวันที่	19 ตุลาคม 2525
สถานที่เกิด	อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่
ประวัติการศึกษา	วท.บ. (วิทยาศาสตร์) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
ตำแหน่งปัจจุบัน	ธุรกิจส่วนตัว
สถานที่ทำงาน	สหกรณ์บริการผลิตภัณฑ์ไม้คอนมูล จำกัด